

Alican: «A.P. şişirilmiş bir balondur» dedi.

Noel baba — Balonlar, balonlar... Çocukları sevindiriyor!

1964 yılında

en az

5 MİLYON 300 BİN LİRALIK

ikramiyeler

yeni yılda da

en az

60 TALİHLİ

BİRER APARTMAN DAİRESİ

sahibi olacak ve en az

10.000 talihli

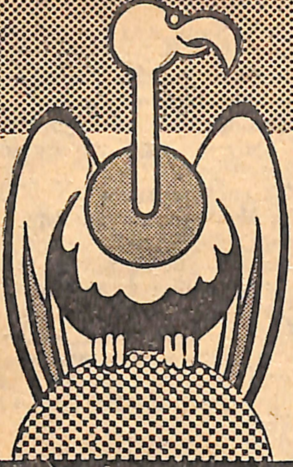
kıymetli ikramiyeler kazanacaktır

YAPI VE KREDİ BANKASI

Reklâmcılık 5496 - 312

Akbaba

SİYASİ MİZAH GAZETESİ

BAŞYAZARI:
Yusuf Ziya Ortaç

SAHİBİ:
Ergin Ortaç

YAZI AİLESİ

Aziz Nesin, Adnan Veli, Orhan Kemal, Rifat Ilgaz, Naci Sadullah, İlhan Selçuk, Selâmi Yurdatap, Nimet Arzık, Necdet Rüştü, Şemsi Belli, Hüseyin Korkmazgil, Burhan Esen, Kenan Akıncı, Reşit Aşcıoğlu.

ÇEVİRGEN AİLESİ:
Vâ - Nû, Semiramis Aydınlık, Ergin Ortaç, Gülden Ortaç.

KARİKATÜR AİLESİ:
Necmi Rıza, Turhan Selçuk, Nehar Tüblek, Cafer Zorlu, Mehmet Polat, Semih Balcıoğlu, Mim Uykusuz, Zeki Beyner, Burhan Solukçu, Şadi Dinççağ, Mıstık, Erdoğan Özer.

*

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası
Kapak baskısı:
Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllığı 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

Fiatı: 100 kuruştur.

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer caddesi, No. 8-10
Daire: 3.
Telefon: 22 18 11

İLAN FİATI:
Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 liradır.

Cilt: 5 — Sayı: 126
26 Aralık 1963
YIL: 41

*

Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

Çamurlar içinde...

GÜMÜŞPALA, kendisine teklif edilen hükûmeti kuramadı. Haklıdır kuramamakta. Koalisyon arkadaşlarından Ekrem Alican'ın kendi grubunda neler söylediğini duydunuz: «A.P. nin şişirilmiş bir balon olduğu anlaşılsın» diyordu.

Meğer Alican, bu anlaşmaya, yapmak için değil, yıkmak için girecekmiş... Görüyor musunuz memleket kimlerin elinde vatandaşlar!

Ama, Y.T.P. başkanı, gönülden bir çırpınışla: «Kuralım... Bu memlekette C.H.P. siz de hükûmet kurulabileceğini görsünler... Silâhlı kuvvetlerin bize güveni olmadığı kanısını yüreklerden silsinler... Bu bile bir hizmettir, bir başarıdır» deseydi, sayın Gümüşpala yine hükûmet kuramazdı.

Neden mi?.. Parti kadrosunda, adına «Devlet adamı» dediğimiz, sorumluluk koltuğunu dolduracak, o «Ministrable» denilen tek adam yok da ondan!

Haaa, C.H.P. kadrosunda bu çapta adamlar var mı?

Var elbet... Size isterseniz bir değil, iki değil, ayrı ayrı başbakanlarla ayni çapta üç kabine kurayım!

Ama sayın İnönü, bunları kullanmaz. Çünkü o, bilgisiyle, tecrübesiyle, zekâsiyle bir başbakanlık koltuğuna sığmaz ki... Her bakanlığın koltuğunda oturan onun bir sözcüsüdür: Onun içinden geçenleri sezebilenler, onun düşüncelerini dile getirebilenler, ondan emir almasını bilenler!

Ama Gümüşpala bir İnönü değildir. O sokaktaki adamla hükûmet kuramaz. Kendi hacmi, kendi koltuğunu bile doldurmaya yeter değil. Dünü yok, bu günü yok, yarını... O hiç yok!

Bu satırlar 15 Aralık Pazar günü yazılıyor. Eğer, yeni bir oyunla karşılaşmazsak, sayın İnönü, siz bu satırları okurken kabinesini kurmuş olacaktır. Merak ettiğim tek şey var: Meclis kürsüsünde okuyacağı hükûmet programında neler bulunacağı...

Bu neler, en az, Gümüşpala'dan istediği şeyler olacak elbet. Onları biliyorsunuz. Onları, sayın C.H.P. Başkan'ı, bir muhalefet lideri ağziyle sayıp dökmüştü: Onlar, toprak reformuydu.. Onlar, vergi reformuydu.. Onlar.. Onlar, söylenmesi şüphelerin, öfkelerin oklarını söyleyenin üstüne çevirten sosyal adaletti.. Onlar, millî gelirin vatandaşlar arasında daha insaflı, daha ölçülü, daha insanca paylaşılmasıydı!

Kim derdi ki, Ekrem Alican'a kurban edilen plâncıların savunduğu bu düşünceleri, yine sayın İnönü'nün ağzından, vaz geçilmez kalkınma şartları olarak dinliyeceğiz?

Meğer bu doğru sözleri, bu haklı sözleri duyabilmemiz için muhterem İsmet Paşa'nın iktidar koltuğundan azıcık kımıldaması lâzımmış.

Eğer Gümüşpala A.P. koalisyonu kurabilseydi, İnönü tecrübelerin çarkında bilenmiş zağlı güciyle bu okları, bu dikenleri, bu çalıları yoldurtacaktı ona.

Şu partilerin kafasında, incir çekirdeği beyin olsa, kuracakları bir politika korosu ile, hep bir ağızdan:

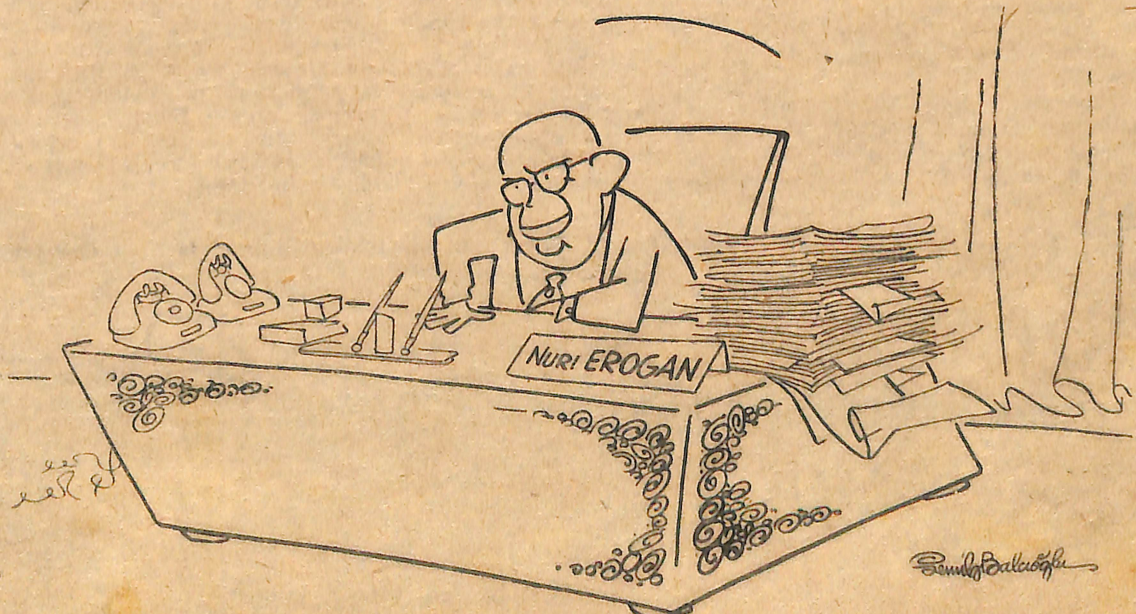
— Paşam, derlerdi, kabineyi yalnız C.H.P. den seçeceğiniz arkadaşlarla tek parti hükûmeti olarak kurunuz. Onlar size, yapmak istediğiniz reformlarda zorluk çıkarmaz. Onlar size büyük saygılariyle gözleri kapalı bağlıdırlar. Kendi deyiminizle «uyutulan reformları» birer birer başardığınızı görmekle bahtiyar olalım... İnanınız, sizin A.P. ye vadettiğiniz desteği, muhalefet partileri sizden esirgemiyecektir.

Türkiye'nin çözüm bekliyen bütün düğümlerini, İnönü'nün tecrübeli ellerinde görmeyi kim istemez?

Yalnız, hastalıklara teşhis koyan ünlü politika doktorumuzun, tedavide ne kadar başarı göstereceği oldukça şüphelidir. Hele Atatürk'ün ölümünden sonra bu muhterem yaşında, hayatında yaptığı tek hamlenin çamurları içinde çırpınırken...

Yusuf Ziya ORTAÇ

«Nuri Erogan'ın yerine Haşim İşcan Belediye Başkanı oldu.» — Gazeteler —

Bunu yazan bir muhalif rûzigâr Kendi gitti, ismi kaldı yadigâr!

Ah Noel Babacığım..

Adnan VELİ

KAPI çalındığı vakit, Müjgân hanım mutbaktan seslendi:

— Kız Nihaaaal!.. Kapıya baksana..

Kız, içeriden cevap verdi:

— Anneeee!. Eteğimi prova ediyorum.. Sen bakıver..

— Kör olası.. Görmüyor musun?.. Ateşin üzerinde gerdan var. Ben de kaşıkla onun köpüğünü alıyorum..

— Öf be anne!.. Sen insanı hizmetçi yapar, çıkarsın..

Nihal, söylene söylene kapıyı açmıya gitti. Sonra mutbağa seslendi:

— Anneeee!..

— Patla..

— Anne.. Gümüşpala amcam geldi..

— Kim geldi?..

— Gümüşpala amcam.. Tanrı misafiriymiş. Biraz oturup gidecekmiş.

Müjgân Hanım, ateşin üstündeki tencereyi telâşla yere indirdi. Mutbak kapısının arkasındaki çiviye takılı yazma başörtüsünü kaptığı gibi dışarı fırladı. Kız, sofadaydı. Müjgân Hanım:

— Hişşt, buraya bak Nihal, dedi.. Gümüşpala mı geldi?..

— Evet dedik ya canıııım!..

— Yezid'in kuyruk sokumu.. Gümüşpala'nın bizim evde işi ne?..

— Ne bileyim ben?.. Torbasını alıp gelmiş..

— Misafir odasına mı aldın?..

— Evet..

— Kız, şöyle kapıyı biraz arala da, bakayım..

— Aralık zaten kapı..

Müjgân Hanım ,sofanın tahtalarını gıcırdatmamaya çalışarak, misafir odasının kapı aralığından içeriye göz attı. Nihal'i kolundan çekti:

— Kız sen yanlış görmüşsün, dedi. Gümüşpala değil bu.. Noel Baba.. Hayırdır işallah!. ,Ayol, bizim evde ne işi var bunun?..

Tekrar mutbağa koşup, ellerini, on yerinden delik mutbak havlusuna iyice sildikten sonra, parmaklarını bir iki sefer kokladı. Başörtüsünü bir daha sıkıladıktan sonra, Nihal'e:

— Kız! Hani Amerikan portakal tozundan almıştık, dedi. Ondan bir bardak hazırlayıver Noel Baba'ya.. Ben onun yanına giriyorum. Sen beş dakika sonra getirirsin..

Odaya girdi. Bir koşu gidip Noel Baba'nın elini öptü:

— Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz Beybabacığım, dedi. Ayol, sizi hangi rüzgârlar attı bu taraflara?..

Noel Baba gevrek bir kahkaha koyuverdi:

— Yaaa hanım kardeşim, dedi. Biz böyle bazan umulmadık kapıları da çalarız..

— Cenâbı Allah da, sizin kalbinize göre versin..

Noel Baba, oturduğu kanapenin yanına, boncuklu, yaldızlı, koskoca bir naylon çuval bırakmıştı. Çuvalın ağızı renkli iplerle bağlıydı. Müjgân Hanım, misafirseverliğini göstermek için:

— Beybabacığım, dedi. Bizde, Tanrı misafirlerini, elden geldiğince ağırlamak âdettir. Ne olur, söyleyin.. Size ne verebilirim?..

İhtiyar, tekrar gülümsedi:

— Çok teşekkür ederim kızım, dedi. Ben uzun boylu oturacak değilim. Sizin şuracıkta küçük bir emânetiniz var.. Onu bırakıp gideceğim..

Müjgân Hanım, memnunluktan içinin fıkır fıkır kaynadığını belli etmemiye çalışarak:

— Aman ne zahmet ediyosunuz Beybabacığım?.. dedi.

— Yooo.. Zahmet değil.. Benim, her yıl vazifemdir bu, kızım.. Uzak diyarlardan gelip, küçüklere hediyeler getirdim. Sizin torununuz Sungur'a da küçük bir hediyem var..

— Ayol, vallahi çok mahçup ediyorsunuz Noel Babacığım..

— Sizin Sungur, sabahları biraz geç uyanıyormuş. Bu yüzden de okula geç kalıyormuş.. Ona, papağanlı bir saat bırakacağım. Her sabah, saat yedide kapak açılıp içinden papağan çıkacak. «Sunguuur!.. Haydi uyan yavrum..» diye seslenecek..

Müjgân Hanım, sevincinden havaya zıplıyacak gibi oldu. Kendini bir an tuttu. Ama sonra dayanamadı. Yerinden fırladığı gibi pencereye koştu. Arsada oynıyan çocuklara seslendi:

— Sunguuuur!... Ulan Sunguuur!..

Kadın, birkaç sefer daha bağırdı. Aşağıdaki çocuklardan hiçbir cevap çıkmadı. Müjgân Hanım, gelip tekrar kanapeye ilişti:

— Ben oğlana sonra süpürüz yaparım beyamcası, dedi. Ama Noel Babacığım.. Ne olur, size bir çay koyuvereyim şuracıkta?..

— İstemem hanım kızım.. Ben çocuğun emânetini bırakıp hemen yola çıkacağım..

Yanındaki süslü çuvala uzandı. Kordelâları, yaldızlı kordonları çözdü. Çuvalın ağzından içeriye bir süre baktı:

— Herhalde aşağılara koymuşum Sungur'un hediyesini, dedi.

Çuvalın üstündeki eşyaları boşaltmıya başladı. Çıngıraklı saatleri, trampetleri, ağız mızıkalarını, kurma otomobilleri, ağlıyan ayıları, canavar düdüklü kamyonları, ip üstünde yürüyen canbazları çuvaldan çıkarıp teker teker yere bıraktıkça, Müjgân Hanımın da içi içine sığmıyordu:

— Ne güzel şeylermiş bunlar böyle?.. dedi. Baktıkça, büyük adamın bile çocuk olacağı geliyor.

— Her birinin bir sahibi var hanım kızım!.. İstanbul'da bir iki yere uğradıktan sonra Ankara'ya geçeceğim. Oradan sonra da ,daha dünya kadar yolum var..

Müjgân Hanım, Noel Babanın çuvaldan çıkardığı hediyeleri gördükçe, büsbütün şaşırıyordu:

— Zaar bunların hepsinin sahibi var?..

— Elbeeeet!..

Müjgân Hanım, eşyaların arasında mavi boncuklu bir oturak görünce şaşırdı. Oturağın etrafı, kırmızı pullarla işlenmiş, ağızı da çepeçevre yaldızlanmıştı.

— Ayol Noel Babacığım, dedi. Ayıptır sorması, bu lâzımlık kime gidiyor?..

— Haaa, onun sahibi var İstanbul'da..

— Kim Allasen?..

Noel Baba kürklü külâhını arkaya yatırıp bıyıklarına karışmış ak sakallarını sıvazlıyarak:

— Onu Nuri Eroğan'a vereceğim, dedi. Çok heves ettiği halde, doğru dürüst bir makama oturamadı zavallı.. Bari bunu makam sandalyesi yapar da, biraz rahat eder..

Kadın bir kahkaha attı:

— Hay Allah iyiliğini versin Noel Babacığım.. Her şeyin, nasıl da en münasibini bulursun?.. Peki, şu kitap gibi şey nedir?..

— Haaa, o da Halk Partisi İl Başkanının hediyesi..

— Ne var onun içinde?..

— Efendim, İstanbul'da ne kadar eğlence yeri ve çalgılı gazino varsa, hepsinin vekâletnâmesini çıkarttım, ciltlettim. İl Başkanına hediye edeceğim.. İl Başkanı o gazinoların işleriyle uğraşıp hem vakit geçirir, hem eğlenir...

— Zaar Halk Partisinin İl Başkanı, gazinocuların avukatlığını yapacak?

— Evet.. Kendisi için daha makbul bir hediye de olmaz zaten!

— Peki Noel Babacığım.. Şu teneke kutunun içinde ne var?..

— Onda beyaz boya var.. İstanbul Trafik Müdürüne vereceğim de, sokakları beyaza boyayıp oyalansın yavrucak..

— Ah pek tatlısın Noel Babacığım.. Allah göynüne göre versin..

Noel Baba habire çuvaldan hediyeleri çıkarıyordu. Kordelâlarla bağlı kutuları, küçük cep radyolarını, kocaman taş bebekleri, kuruncu havalanan helikopterleri, gördükçe, Müjgân Hanımın ağızının suları akıyordu. Bir ara, selofan kâğıtlarına sarılı kırmızı mavi ebrûli bir ip gördü:

— Noel Babacığım, bu da nenin nesi?.. dedi.

— Haaa, bu mu?.. Onu Ankara'ya götürüyorum.. Şayet otuz altıncı Koalisyon da çözülürse, çözülmesin diye bu iple bağlıyacağız..

— Kuzum Noel Babacığım.. Müsaade edersen sana bir şey sorayım..

— Sor bakalım kızım..

— Bu Koalisyonlar var ya?..

— Var..

— Bunlara Üçüncü Koalisyon, Dördüncü Koalisyon, Beşinci Koalisyon, Altıncı Koalisyon, Yedinci Koalisyon diyeceklermiş.. Sekizincisine sıra gelince Sekizinci Koalisyon demiyeceklermiş de «Milli Matrak» diyeceklermiş.. Doğru mu bu lâf acaba?..

— Milli Matrak, sekizincide değil, yedincide başlar..

— Haaa, demek bir numara yanlış söylemişler bana.. Şu pakette ne var kuzum?..

— Onun içinde kuştüyü yastık var, hanım kızım.. Yeni Türkiye Partisine vereceğim Ankara'da..

— Ne yapacaklar o yastığı?..

— Plâja gidip de kumda oynarken, çöp batmasın diye yastığın üzerine oturacaklar..

— Haaa, bak.. O da doğru.. Ya şu küçük şişedeki ne?..

— Onun içinde sivrisinek var.. İsmet Paşamıza vereceğim onu.. Bu şivrisinekler gayet iyi saz çalarlar.. Eh, anlıyana da sivrisinek sazdır elbet..

Kadın, hediyeleri hayran bakışlarla süzüyordu. Büyükçe bir mukavva kutuyu işaret ederek:

— Bunda ne var kuzum?.. dedi..

— Onda da bilyi taşı var.. Kemal Satır'a götürüyorum.. Satır körlendiği için bilesin diye..

— Peki, şu pembe cüzdanda ne var acaba?.

— Onda da uçak biletleri var.. Amerika'ya borç istemiye giden heyetler için uçak biletleri..

— E, onun içinde yirmi tane bilet var belki de..

— Elbette var.. Amerika dediğin, bir sefer istemekle borç verir mi?.. Yirmi sefer gitmek lâzım.. Yirmi sefer için de yirmi tane uçak bileti lâzım..

Noel Baba birdenbire, kırmızı bir teneke kutuya yapıştı:

— Hah, dedi. Nihayet buldum Küçük Sungur'un papağanlı saatini.. Hadi bunu kendisine verin ve benim için de yanaklarından öpün..

Çuvaldan boşalttığı eşyaları tekrar çuvala doldurdu. Nihal'in bir ara getirdiği portakal suyunu da bir solukta içti:

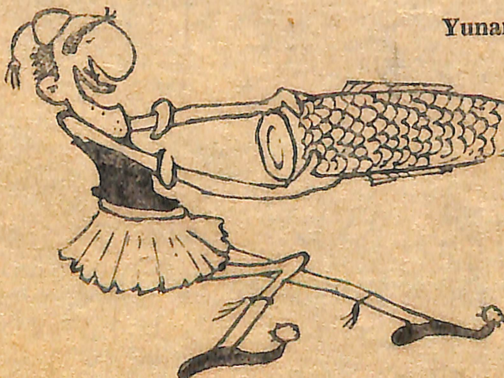
— Size doyum olmaz, dedi. Artık bana müsaade edin.. Daha birçok yerlere uğrıyacağım..

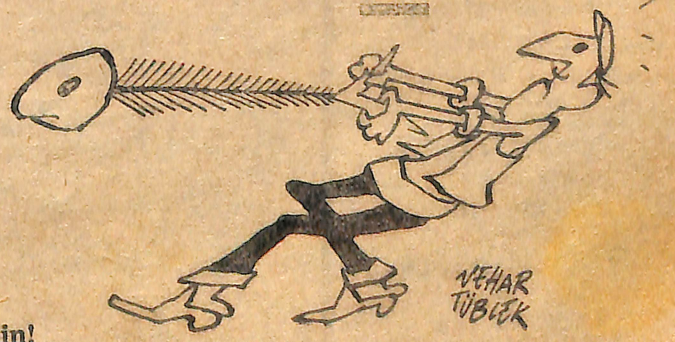
Müjgân Hanımın elini sıktı. Nihal'i de saçlarından okşıyarak kapıya doğruldu.. Müjgân Hanım, sevincinden, minnetinden iki büklüm olmuştu. Onu kapıdan uğurlarken, içinden hayır duası ediyordu.

Sungur piçinin saati çabucak bozacağını bildiği için, hediyeyi ona vermiye hiç de niyetli değildi..

Adnan Veli

Yunanlılar balıkçılık için bir teklifte bulundular. —Gazeteler—

— Eti benim, kılçığı senin!

Pasaj

Reşit AŞÇIOĞLU

Fikir bize ait

Geçenlerde birkaç gülnük bir geline askerlik şubesinden celp gelmiş.

Ne yapsın askerlik şubesi?.. Kayıtlara göre gelin erkekmiş.

Bir süre önce de evlenmek üzere başvuran bir gence, ilgili makamlar «Nasıl olur, koyıtlarda kız gözüküyorsun» diye cevap vermişlerdi.

Onun için İngiliz doktorları «cinsiyet değiştiriyoruz» diye pek övünmesinler...

Evet, deney bakımından haklılar övünmeğe amma «kızı erkek, erkeği kız yapma» fikri bizde çoook eskidir!

Kadınlar erkekleşir mi?

İstanbul gazetelerinden biri «Çalışan kadınlar erkekleşir mi?..» konulu bir araştırma yazısı yayınladı.

Bu yazının yayınlandığı günlerde şöyle bir vakaya şahit oldum...

Belediye otobüslerindeki kadın biletçilerden biri «pasonuz...» diye sorunca, buna fena halde içerleyen iki genç «eşşoğlu eşşek» diye söylene söylene ilerlediler.

Kanaatimizce böyle bir ortam içinde kadınlarımız sadece erkekleşmekle kalsalar ne âlâ... Affedersiniz, hayvanlaşırlar bile!

Sıkılacak limon kalmamış!

Limonlarımızı Almanlar pek beğeniyorlarmış.

Bu haberi veren gazeteye göre ihracata devam edecekmişiz.

Ederiz ya... Hem de limonlarımızın son damlasına kadar!

Şaka değil bu, döviz gelecek.

İktisaden ilerlemiş, sanayice kalkınmış bir ülke olsak birçok ihraç mallarımız hazineye döviz sağlayacağından limonlarımızı son damlasına kadar satma zarureti hasıl olmazdı tabii...

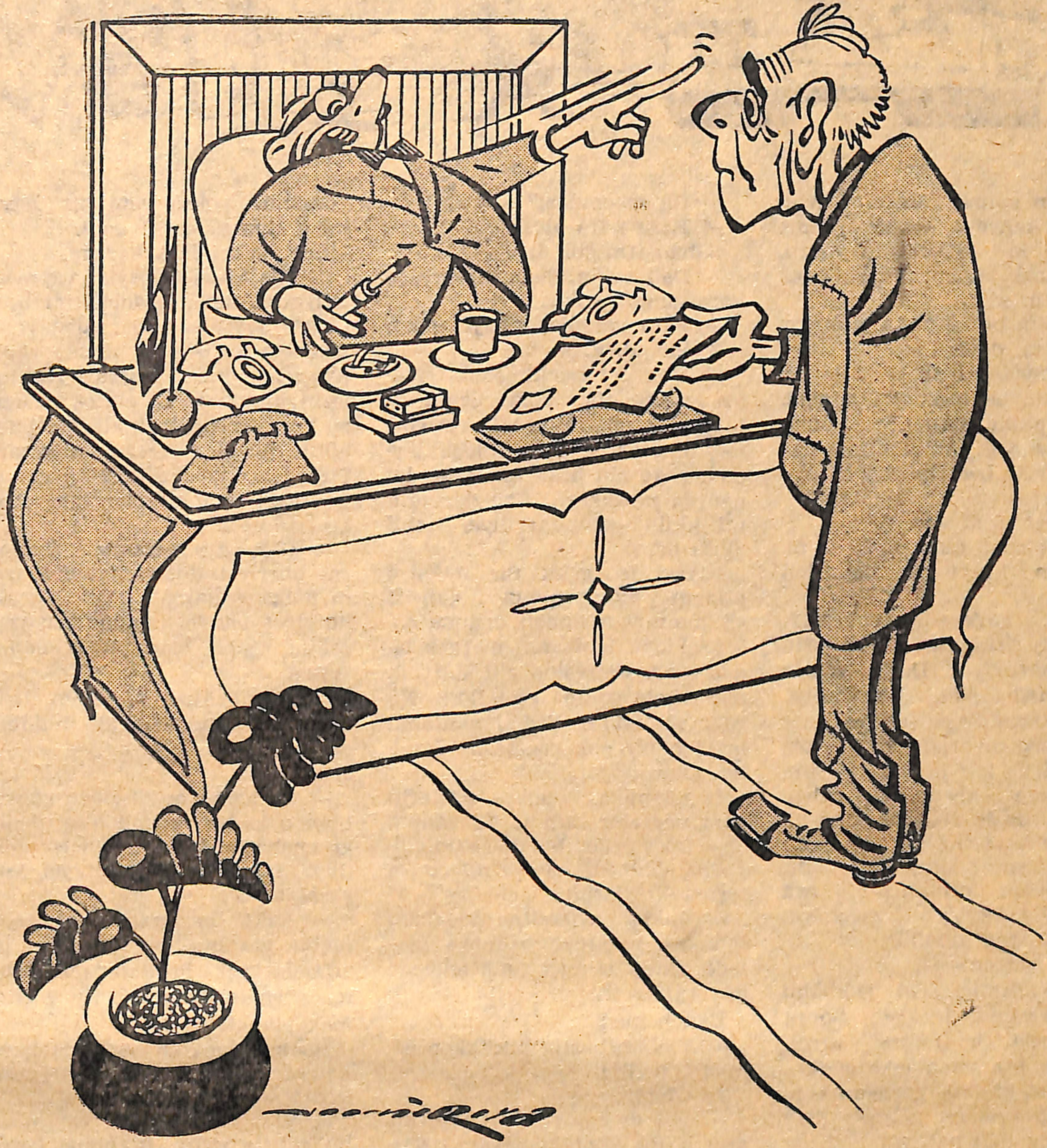
Geçenlerde Muş'ta bir vergi memurunun tahsilât dönüşü intihar ettiği ve intihar sebebinin araştırıldığı yazıldı gazetelerde.

Boşuna araştırıyorlar...

Bizde vergi tahsildarları halkı «limon gibi sıkabilmek»le ün salmışlardır.

Fakat parasızlık, dövizsizlik memleketi o hâle getirmiş ki, vergi tahsildarları sıkılacak limon bulamayıp kahırlarından ölüyorlar!

Resmî dairelerde vatandaşlara: «Bugün git, yarın gel» denilmiyecek. — Gazeteler —

— Bugün git, öbürgün gel!..

Meşin kalbliler

Ankara'da bir kimyagerin yemek tuzlarımızı tahlil edesi gelmiş.

Bir de ne görsün?.. Bir kilo tuzda 200 gram kum!

Olacak şey değil...

İki ay kadar oluyor, gazetelerimizde bize kırmızı biber diye boyanmış talaş yedirildiğine dair de haberler çıkmıştı.

Bugünün gençliği ne saygı ne duygu bilir diye meşin cekletlerin haşinliğinden şikâyete hakkımız yok artık...

Yemeğinde kum, biberinde talaş, suyunda çakıl taşları yutan gençlik ne olur?..

Taş yürekli, katı insan olur!

Koalisyon çorbası

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri U-Thant yurdumuza gelecekmiş.

U-Thant'ın Türkiye'ye gelişi, bana, bundan önceki Genel Sekreter Dag Hammarskjold'ün Kongo'ya politikacıları yatıştırmak üzere gidişini hatırlattı.

Hatırlarsınız, o zamanlar Kongo'da siyasî karışıklık hâd safhadaydı. Hattâ siyasî liderlerin birbirlerinin başlarını yemeleri ile ilgili şu fıkra uydurulmuştu...

Ziyafette, içtiği çorbayı çok lezzetli bulduğunu söyleyen Dag Hammarskjold'a ayırıcı politikacılardan Çombe, en büyük rakibini kastederek, şöyle bağırmış:

— Bir tabak Lumumba çorbası daha...

Sakın U-Thant da, politikacılarımızın bugünlerde birbirlerini yediklerini öğrenmesi üzerine geliyor olmasın?

Sonradan zor oluyor

İki İngiliz doktoru, çocukların cinsiyetini küçük yaşta değiştirmenin mümkün olduğunu söylemişler ve iddialarını da 20 vakayla isbat etmişler.

Acaba neden sadece 3 yaşına kadar olan çocukların cinsiyeti değiştirilebiliyor da, daha büyüklerinki mümkün olmuyor?..

Anlaşılan, çocuk henüz kendini bilmeyecek yaştayken, bünye henüz hiçbir tarafa meyletmemişken bu mümkün oluyor da, daha sonra olmuyor.

Efendim, her şeyin küçüklükte düşünülmesi gerektiğini atalarımız bile «Ağaç yaşken eğilir» sözü ile ifade etmemişler mi?..

Bakın, bugün 18 yaşına girmiş bulunan demokrasimiz de küçükken öyle kimselerin eline düşmüş, öyle kötü yetiştirilmiş ki, şimdi hâle yola koyuncaya kadar neler çekiyoruz.

SOSYALİZM GELİYOR SAVULUN

AZİZ NESİN

İki gün sonra Yenicami avlusundaki kahveye erken gitmiş olacağım ki ortaklarım yoktu. Yarım saat kadar sonra önce Sabahattin geldi.

— Benim bu işi aklım almıyor Sabahattin, dedim.

— Hangi işi? dedi.

— Yahu, bu iş adamları zekî, kurnaz, akıllı adamlar... Buna hiç şüphe yok, akıllı olmasalar bu kadar iş becerip zengin olamazlardı.

— Gayet tabiî...

— Peki nasıl oldu da herif bize altıbin lirayı gık demeden verdi?

— Çok korkuyorlar yahu... Sosyalizm dedin mi, heriflerin bacakları titriyor. Denize düşen yılana sarılır gibi, kim sosyalizmle mücadele edeceğim dese parayı savuruyorlar. Yalnız biz değiliz ki bu işle uğraşan... Şimdi piyasada sekiz-on ekip çalışıyor. Ama bu işi ilk icat eden biziz. Bu Niyazi var ya, çok akıllı oğlandır; gayet ilmî çalışıyor. Zenginlerden tam otuz bin lira toplayıp Avrupa'ya incelemeye gitti, daha yeni döndü.

— Ne incelemesi?

— Sosyalizmin nasıl geldiğini gidip yerlerinde inceledi. Sonra gelip burda konferans verdi. Şimdi de bir kitap çıkaracak... Ama daha kitabın parasını toplamadı. Sosyalizm gelecek diye zenginlerin ödü patlıyor.

— Neden?

— Nedeni var mı yahu, bu sosyalistler bir kere «Dalavere yok» diyor «sömürme yok» diyor «Başkalarının sırtından geçinmek yok» diyor, efendime söyleyeyim «Sosyal adalet, filân...» diyor. İyiden iyiye azıttılar...

— Biz o mecmuayı ne zaman çıkaracağız?

— Ne mecmuası?

— Hani para aldık ya...

Sabahattin güldü,

— Deli misin, dedi, bir şey çıkaracağımız yok...

— Para verenler şikâyet ederse? Dolandırıcılık bu...

— Yok canım, kimsenin şikâyet edeceği filân yok... Onlar da biliyor zaten... Bile bile veriyorlar; ne olur ne olmaz diye... Ayda birkaç bin lira vermişler bu uğurda ne çıkar... Sen demedin mi, akıllı adamlar diye, tabiî akıllı hepsi.

Niyazi de geldi. Bir taksiye atlayıp randevumuz olan iş adamının yarısından çoğuna sahip olduğu bankanın merkez binasındaki dairesine gittik. Uzun merasimle yanına girebildik. Niyazi yanında getirdiği çantanın içinden bir çok gazeteler, dergiler çıkardı.

İş adamına bunları gösterip bazı parçaları okudu. İş adamı,

— Bu yazıları biz de takip ediyoruz, dedi, dikkat ve alâkanıza teşekkür ederim.

— Fakat beyfendi, sosyalizm tehlikesi kapımızı çalmaya başladı. Emin olunuz mücadelede geç kalınıyor.

Ben hemen,

— Yılanın başını küçükken ezmeli... dedim.

İş adamı,

— Biz de boş durmuyoruz, dedi... Bu konuda devamlı neşriyatımız var...

Niyazi,

— Biliyoruz beyfendi, dedi, fakat kâfi değil... Bunlar halkın içine, arasına giriyorlar. Biz her şeyi devletten bekliyoruz. Çok kurnaz ve gizli çalıştıkları için yalnız polis bunlarla başedemez.

İş adamı,

— Siz, derginize ilân mı istiyorsunuz, yoksa yeni bir dergi mi çıkaracaksınız? dedi.

Sabahattin lâfa karışıp,

— Biz kitap neşriyatı yapmak istiyoruz, dedi, şiddetli bir mücadele açacağız... Sosyalist geçinenlerin içyüzlerini halka açıklıyacağız. Çünkü bunlar, zenginlerin malını talan etmek, zengini fakirleştirmek, fakiri de büsbütün fakirleştirmek istiyorlar. Sizin neşriyatınız ilmî ve ciddî. Biz halk için kitaplar çıkaracağız.

— Çok iyi yaparsınız... Bunların hürriyet düşmanı olduklarını halka anlatmalı. Halk, ancak hürriyet içinde refaha kavuşacağını, zengin olacağını bilmeli...

Ben,

— Çok haklısınız, dedim, halkımızın zengin olmak ümidini de kırıyorlar.

İş adamı,

— Ne kadar çok koldan çalışılırsa o kadar verimli olur, dedi, geçen hafta da bazı gençler geldiler, onlar da bir cemiyet kuracaklar ...

— Fakat beyfendi, maalesef hiçbir yardım görmüyoruz. İş adamlarımız, burunlarının ucuna gelen tehlikeyi bir türlü görmek istemiyorlar!

Bu konuşmanın sonunda bankadan üçbin lirayla çıktığımız için içerlemiş olan Niyazi,

— Vay cimri hergele vay, ulan bu gidişle sizin iflâhınızı kesecekler... diye söylendi.

Sabahattin de,

— Eskiden, dedi, daha çok veriyorlardı. Fakat şimdi para isteyenler de çoğaldı birader, herifler ne yapsın...

Bu anlattığım biçimde bir aya yakın bir zaman çalıştık. İki-üç günde bir, büyük iş adamlarımızdan birine gidip, kimisine dergi çıkaracağımızı, kimisine dernek kuracağımızı, yayın yapacağımızı söylüyor, birkaç bin lira koparıyorduk.

Yine bir gün sosyalizmle mücadele için yardım istemeye gittiğimiz büyük zenginlerden biri,

— Herkes geliyor, dedi, fikre karşı fikirle mücadele edeceğiz diyor... Ne fikri yahu?.. Karşındakinde fikir olursa fikirle mücadele edersin. Bu herifler azmışlar, bunlarda fikir nerde? Din iman bilmeyen, hürriyet düşmanlarına fikirle mücadele de ne demekmiş ...

— Çok haklısınız beyfendi, dedim, bendeniz de aynı fikirdeyim. Millî servete göz dikmiş ahlâksızlarla ne fikir mücadelesi...

Beni pek beğenen iş adamı,

— Sermaye zaten ürkektir, dedi, höt dedin mi korkar kaçar... Bu alçaklar sermayeyi ürküttüler be... Geçenlerde arkadaşlarla bir cemiyet kurduk. Ama cemiyetle olmaz ki... Ben meselâ bir büyük iş hanı yaptıracaktım, vazgeçtim... Bunun zararı kime?

— Memlekete Beyfendi...

— Tabiî... Ben hanı yaptırayım, sonra alsınlar elimden; yağma mı var? Bunlarla başka türlü mücadele etmeli... Bu tertemiz memleketi pis ettiler, ahlâkı bozdular. Her yerde bir sosyalizm lâfıdır gidiyor. Yahu, atalarımız üç kıtada at oynatırken sosyalizm mi vardı?..

— Ne doğru buyurdunuz beyfendi...

— Cemiyette anlattılar, bu sosyalizm tâ onsekizinci asrın modasıymış; zaten bize her moda sonradan gelir... Bunu anlatmalı halka...

— Evet efendim... Sonra bunların her yerde kolları var...

— Doğru, her deliğe giriyorlar... İnanır mısınız, ben damadımın bile sosyalist olduğunu daha yeni öğrendim. Ayırtacağım kızı, ailemde namussuz istemem, şerefim iki paralık oldu...

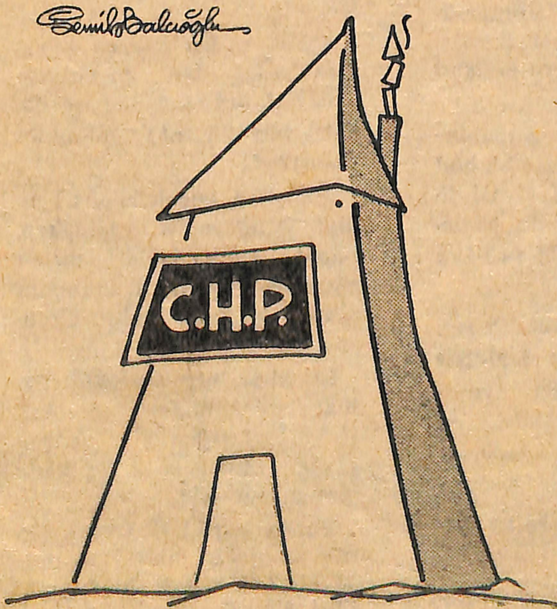
Verdiği iki bin lira için geveze herifi iki saat dinledik.

Şefimiz olan Niyazi bir gün,

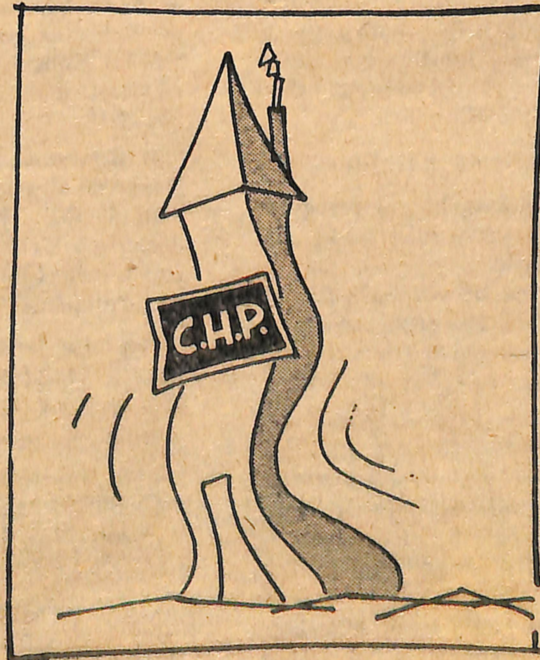
— Arkadaşlar, dedi, artık bu dalgada iş yok...

— Neden? dedim.

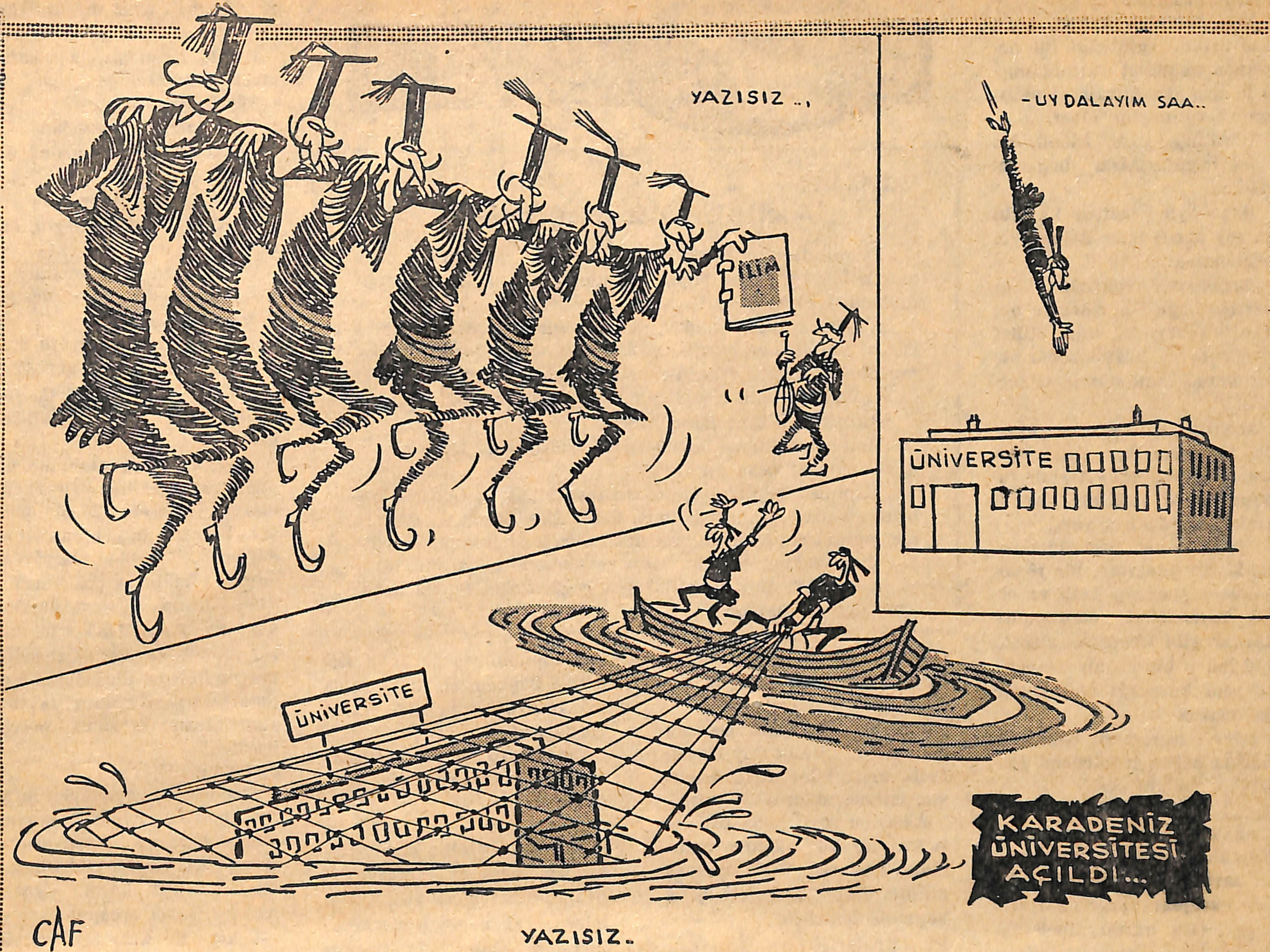
— Görmüyor musun, herifler ne diyor... Gittikçe ağız değiş-

Gülek

İhraç edildi!..

tirmeye başladılar, kesenin ağzını da kıstılar.

Niyazi'nin dediği doğruydu. Yardım için gittiğimiz iş adamları genellikle bize şöyle demeye başlamışlardı:

— Sosyalizm fena bir şey değildir... Ben de sosyalistim, ama ben yüzde otuz sosyalistim... Her şeyin bir kararı var beyim... Bizimkiler tadını kaçırıyorlar.

Niyazi bu adama,

— Bendeniz de bir miktar sosyalistimdir, dedi, ama buyurduğunuz gibi sosyalizmin de hududu var... Bir insan yüzde yirmi, yüzde otuz, hattâ yüzde kırk sosyalist olabilir... Ama her şeyin fazlası haram...

Daha önce gittiklerimize de uğruyorduk. Onlar da gittikçe sosyalist oluyorlar ve sosyalist oldukça da bize verdikleri para azalıyordu. Son gittiğimiz büyük iş adamı,

— Ben yüzde altmış sosyalistimdir... Dediği gün, Niyazi kahvede bize,

— Arkadaşlar, artık bu iş tamam, bu herifler yüzde altmış sosyalist oldu mu olmadı mı... Bize iş yok... dedi.

— Neden? diye sordum.

— İş adamları böyledir, dedi, bütün hisse senetlerini alıp sahip olmak isterler. Görüyorsunuz ya heriflerin yüzdeleri gittikçe artıyor, yakında yüzdeyüz sosyalist oldular mı, o zaman işte yandık!

Bu arada ben epey para biriktirmiştim, ama havadan para kazanmak da tatlı gelmişti. Eski işsiz kaldığım günlerin acısıyla,

— Ne yapacağız öyleyse? dedim.

Sabahattin,

— Yeni bir iş düşüneceğiz, dedi, bunca yıl hep bu işten ekmek yemedik ya... İki yıl cami yaptırma derneğine para toplayarak geçindik. Ondan önce kimsesiz çocukları kurtarma cemiyeti, tarihi mezarları ihya cemiyeti, sakatları koruma derneği... Bizde iş çok, havasına göre iş...

Macerasever adam değilimdir, onun için,

— Biz de bir firma kursak da, dedim, ticaret yapsak...

Niyazi,

— Beceremeyiz ki... dedi.

Sabahattin,

— Sermaye ister... dedi.

Ben o kısa zaman içinde otuzbeşbin lira biriktirmiştim, onların otuzbeş lirası bile yoktu. Tabiî ne olacak, haydan gelen huya gider...

Ben onlardan ayrı bir yazıhane açtım, ithalât, ihracat ve komisyon işleri yapmak için Ticaret Odası'na kaydoldum. Daha henüz hiçbir iş yapmamıştım, yazıhaneyi açtığımın haftası içinde, bunlar yerimi öğrenmişler, geldiler.

— Uğurlu olsun... dediler.

Teşekkür ettim. Niyazi,

— Kardeşim, dedi, sen bu yazıhaneyi çok zamansız açtın...

— Neden? dedim.

— Nedeni var mı yahu, bu sosyalizm iyice aldı yürüdü. Bu herifler sermayenin düşmanı... Sen ne kadar zengin olursan o kadar düşmanın artacak...

Şöyle bir düşündüm, dediği doğru... Beni büyük bir korku aldı.

— Bu memlekette rahat yok mu yahu, dedim, insanların kazancına göz dikmişler.

Sabahattin,

— Maalesef öyle, dedi, sen şimdi ister istemez çalışıp sermayeni büyüteceksin.. O zaman da...

— Doğru be birader.. Bu sosyalizm bir belâ be!

— Belâ ya... Biz boşuna mı mücadele edelim diyorduk... Şimdi sen mademki bu yazıhaneyi kurdun, çok iyi oldu. Biz burda bir mecmua çıkaralım, burası mecmuanın idare yeri olur... Çünkü sosyalizmle mücadele etmezsek...

— Tehlike çok büyük... diye sözünü tamamladım.

Belki adını duymuşsunuzdur, «UYAN» adında bir mecmua çıkmıştı hani, işte o mecmuayı biz çıkardık. Ama yalnız bir sayı çıkabildi, otuzbeşbin lira da eridi on günde...

Hiç olmazsa Niyazi'yle Sabahattin, ele geçirdikleri paraları yemişlerdi, ben yiyemedim de.. Biriktirdiğim parayı da onlar yediler.

Kirasını veremediğim için yazıhane de gitti elimden. Bir gün yine üçümüz Yenicami avlusundaki kahvede oturuyorduk. Niyazi,

— Sigaranız var mı çocuklar? dedi.

Sabahattin,

— Ne sigara, ne para var, dedi.

Ben paketi uzattım. Sigarayı yakıp derin derin dumanını içine çeken Niyazi,

— Şimdi yeni bir iş sahası açılıyor arkadaşlar... dedi.

Sabahattin,

— Nedir? dedi.

Niyazi bana,

— Doğru söyle, dedi, sen sosyalist misin?

— Herkes gibi ben de biraz sosyalistim tabii... dedim.

— Sen Sabahattin?

— Senden saklıyacak değilim ya, dedi, ben de yüzde yetmiş-seksen sosyalist sayılırım...

Niyazi,

— Tamam öyleyse, dedi, şimdi de sosyalizm üzerine çalışacağız. Hadi kalkın, gelin benimle...

Kahve paralarını ben verdim, kalktık ordan, Unkapanı'na doğru yürüdük. Sabahattin,

— Hergelelikte bu Niyazi'nin bir eşi daha yoktur... dedi.

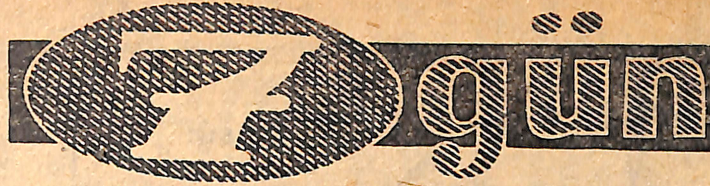
— Akıllı oğlan... dedim.

— Havayı bilir, iyi koku alır... dedi.

Yüzde şu kadarlık üç sosyalist, yeni bir iş çevirmek için düştük yola.

— SON —

Aziz NESİN

PAZAR :

'Akbaba 42 Yaşında !

Dostlardan mektuplar aldık, tatlı mektuplar, sıcak mektuplar, bir ömür boyu yorgunluğumuzu iki üç satırla dinlendiren mektuplar...

Akşam evimize gelince, demet demet çiçeklerle karşılaştık: Sarı güller, pembe güller, turuncu güller Beyaz karanfiller, kırmızı karanfiller, ebrulu karanfiller...

O mektuplar, o çiçekler neyi kutluyordu bilir misiniz? Akbaba'nın kırk ikinci yaşını!

Kendi kendimize buruk buruk gülüyoruz: Demek yaşımızı unutacak yaşa geldik!

Hepinize, hepinize gönülden teşekkürler... Akbaba kuşların en uzun ömürlüsü imiş. Sizin Akbaba'nız da dergilerin, gazetelerin en uzun ömürlüsü olmak mutluluğuna erdi...

Onu yaşatan sizsiniz, sizin sevginiz, sizin güveniniz.

Elinizdeki Akbaba kadar şen, göklerdeki Akbaba kadar uzun ömürlü olunuz!

PAZARTESİ :

Ben, elimde kalem, kâğıdın üstüne eğildiğim bu dakikada hükûmet kurulmamıştı henüz. Siz, Akbaba'yı okurken kurulmuştur elbet.

Görünüşe göre, İnönü, bu sefer bağımsızlarla bağlanacak...

Bana öyle geliyor ki, işin en zor tarafı bu: Bağımsızla bağlanmak!

Bağımsız, vaktiyle hangi partiye bağlı ise, Adalet'e mi, Yeni Türkiye'ye mi, Millet Partisine mi, bağını koparmış bir kere.. Yani hürriyeti seçmiş!

Mecliste galiba otuz, otuzbeş bağımsız var. Ama bunlar, ipliği kopmuş tesbih tanelerinden farksız: Kendi aralarında da bağ yok...

Şimdi İsmet Paşa, bunları, sanki bir program, bir tüzük içinde toplanmış, belli ve ortak düşünceleri olan politikacılar gibi karşısına alacak, içlerinden bir kaçını seçecek ve yeni kuracağı hükûmete bağlıyacak...

Eğer Paşamız şu bağımsızları da bağlama hünerini gösterirse, vallahi pes!

SALI :

Ankara'da bir Olgunlaşma Enstitüsü vardır: Ne güzel, ne zarif kadın esvapları, düğün esvapları, gece esvapları yapar. Göz nurunu ipek kumaş üstüne pırıl pırıl işliyen kızlarımızın elleri dert görmesin!

Biz İstanbul'lular, tıpkı Başkent'in devlet tiyatrosuna yutkunur gibi, buna da uzaktan yutkunuruz

Bu sabah gazetelerde bu Enstitü'nün Ankara Palas salonlarında verdiği defilenin fotoğrafını gördüm: Fıskiye gibi fışkırmış üç manken, seyirci hanımların önünden geçiyorlar...

Yalnız, bir de seyirciler arasında arkadan görünen kel kafa var.. O kim kuzum?..

Türkiye'mizde çok şükür harem-selâmlık yoktur. Yoktur, yalnız bayanları ilgilendiren bir defilede cavlak kafanın işi var mı?

ÇARŞAMBA :

Mersin asliye ceza mahkemesi yılın en ağır para cezasını Hasan Felik isminde bir sanığa vermiş: 804.472 lira...

Adamın suçu izinsiz olarak Suriye'ye gitmek.

Canım, seyahat kaidelerine uymadan, pasaportsuz gitti diye bir insana bu kadar para cezası verilir mi? demeyiniz... Gazetenin yazdığına bakılırsa, memleketten yalnız kendisi kaçmamış... Hayır, hayır, anasını, babasını, karısını, çocuklarını da kaçırmamış... Hayır, hayır, nişanlısını, sevgilisini filân da değil... Döviz kaçırmış!

İşte 804.472 liralık cezanın nedeni bu... Şimdi Bay Hasan Felik artık ister döviz kaçırsın, isterse aklını..

Eğer, şu mali polis teşkilâtı kurulur ve sahiden çalışmağa başlarsa, Ferit Melen'e müjde: Bütçe açığı cezalarla kapandı demektir!

PERŞEMBE :

İstanbul şehir meclisinin A.P.li üyeleri parti merkezinde toplanmışlar ve karar vermişler...

Neye mi?

Geceleri pır pır eden şehrin elektriğine, artık lâçka olan terkos tesislerine, tıkanan yollarına, geçilmez sokaklarına, kontrolsüz esnafına, hiç, hiç hiç birine dair değil...

Sayın Belediye Meclisi üyeleri toplanmışlaaar... Ve Belediye Başkanı Haşim İşcan'a itimat oyu vermemeğe karar vermişler!

Siz, Sadrâzam Talât Paşa'nın itimat oyu isteyişini bilir misiniz?

Anlatayım:

Mebusan Meclisi açılır. Hükûmet başkanı Talât Paşa programını okur ve itimat ister... Osmanlı İmparator'luğunun Halep mi, Bağdat mı, Basra mı, her ne ise arap mebuslarından biri yerinden fırlıyarak:

— Estağfurullah, der, estağfurullah... Siz bize itimat buyurunuz paşa hazretleri!..

Haşim İşcan'a itimat etmeyeceklermiş!.. Nerdesin arap mebusu?..

CUMA :

İstanbul Belediye'si bir arsa satışından, İşçi Sigortaları Kurumuna otuz üç milyon lira ödemeye mahkûm olmuş.

Durun, şunu bir de rakamlarla yazayım:

33.000.000 lira!..

Hani kurda sormuşlar:

— Kuzu eti yer misin? diye...

Kıkır kıkır gülerek:

— Aman gıdıklamayın, demiş...

İnsanın, bu otuz üç milyon lira karşısında da öylesine güleceği geliyor.

Ama bir de Belediyeye sormalı: O gülüyor mu acaba?

Ben size cevap vereyim: Gülüyordur, hem de kahkahalarla...

Eğer, ödemeye mahkûm olduğu para iki, üç sıfır eksik olsaydı, meselâ 333 bin lira, yahut 33 bin lira, o zaman iş değişirdi, tehlike büyürdü, ödeme imkânı az çok vardı... Ama borcun böylesi, dostlar başına... Hani Türkçe'de bir söz temsili vardır: «Tut kelin perçeminden» derler... İşçi Sigortaları Kurumu da tutsun Haşim İşcan'ın perçeminden!

CUMARTESİ :

Size bir şey söyliyeyim mi?.. Şu Christian Keeler'e yavaş yavaş acımağa başlıyorum: Genç, ince, kamçı gibi bir kadın.. Hoppa, hattâ oynak, hattâ... Hattâ orospu!

Pekiy, bir tane mi yeryüzünde böyle kadın?.. Keeler'den sonra ne kadar kadın varsa namuslu mu İngiltere'de?

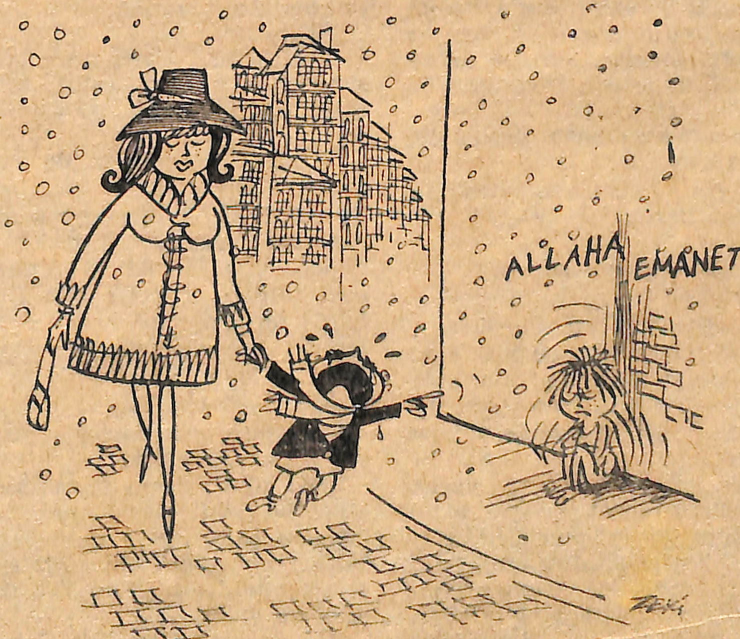
Neymiş suçu bu güzelin?.. Millî Müdafaa Bakanını baştan çıkarmak... Pekiy ama, İngiliz hükûmetinde Bakan herhalde bir tane değildir. İçişleri Bakanı da var, Dışişleri Bakanı da var, Maliye Bakanı da var, Başbakan da var. Neden onları baştan çıkarmamış da yalnız bunu çıkarmış?

Adam baştan çıkmaya hazırmış da ondan... Hem baştan çıkarmak onun mesleği, onun sanati.. Erkek ol, koca ol, bakan ol, koltuğunun şerefli adamı ol da çıkma!

Şimdi, bu narin güzeli dokuz aylığına, attılar ceza evine... Saçlara vurmuşlar makası: O meşhur, o alev alev saçlara... Sonra efendim, vermişler eline su kovasını, tahta fırçasını, süpürgeyi.. Sil, süpür, temizle yerleri bakalım.

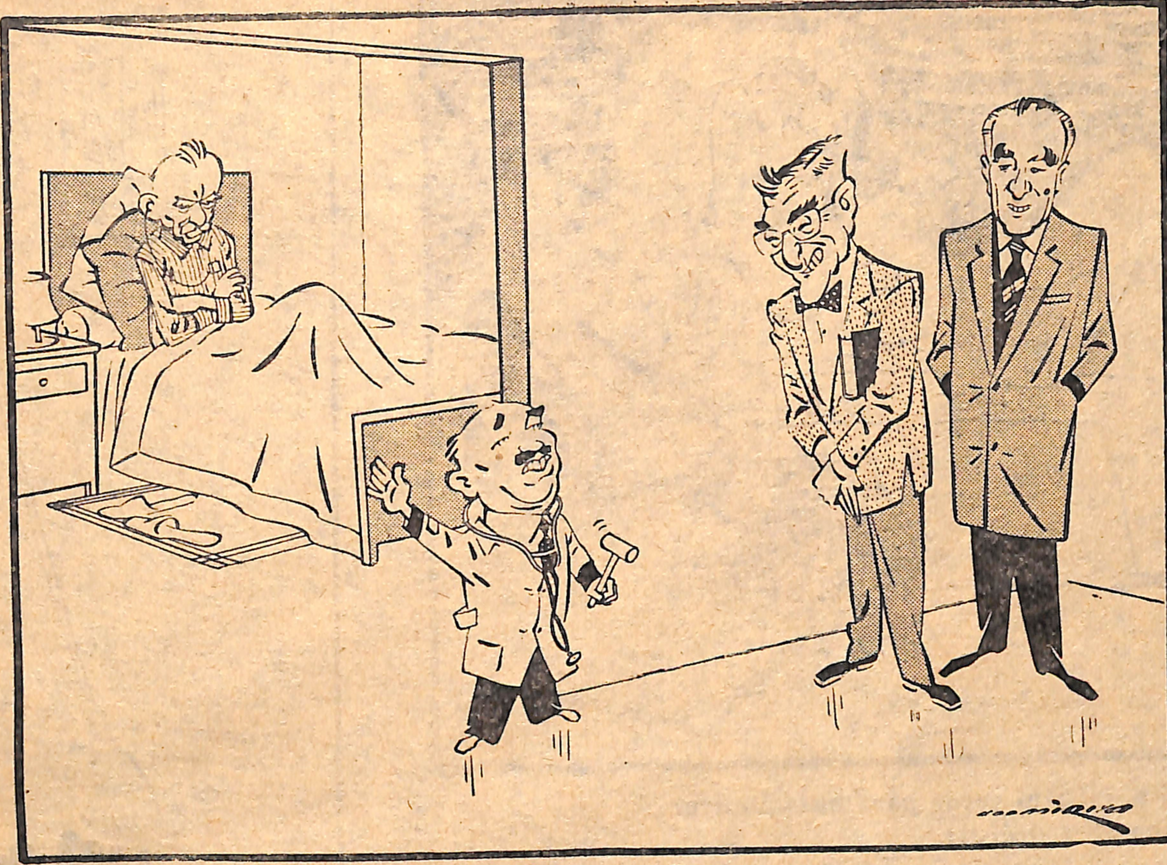
Anlaşılıyor: Hapishaneye, ipek tenli, uzun parmaklı bir manken girdi, dokuz ay sonra, sert derili, küt parmaklı bir hizmetçi çıkacak!

Ünlü Fransız yazarı André Maurois ne güzel söylemiştir: «İngiltere'de adaletin kalbi yoktur!»

— Sus bakim sen... Devlet babası onu Allaha emanet etmiş, sonra günaha gireriz!..

Avni Doğan «Eğer bizi çıkartmakla sinirleri yatışırsa bu da bir kârdır» dedi (Gazeteler)

F. K. Gökay — Aman gürültü etmeyin, daha yatışmadı!

Cemal Aga...

Yok, o düşündüğünüz değil... Bu başka Cemal aga... Eskiden Millî Mücadele'ye katılmış. Şimdi, darısı başımıza, meyhanesini işletiyor... Meyhanenin adı, her itibarda meyhane gibi «Canlı Balık!»

Burada da ağlar asılmış basık tavana, fakat özenti havası yok bu asılmada... Ağlara bile Cemal Aganın keskin kişiliği takılmış...

Denizlerimize Tanrı ne salmışsa, dibine, kıyısına, bunların üstünde... Karış kadar yengeçler, posa haline gelmiş çirozlar, karnı dikişli kırlangıçlar, yarım kol kadar şeytan minareleri, yelpaze yalpaze deniz kabukları, kafa yoruluyor bunlara bakarken cinslerinin değişikliğinden... Biz çok yeknesaklığa alışığız da...

Şimdi buranın modası... Politikacısı geliyor, avukatı geliyor, tiyatrocusu geliyor, şoförü geliyor, Cemal aganın sosyal adaletine sığınmağa... Ve sığmıyor... Büyük efendi Cemal aga, gelenlerin arasında ne servis bakımından, ne saygı bakımından fark yapıyor... Hepsine karşı tatlı-sert!

Geçen gün, radyo avaz avaz, müşterilerin birbirlerinin sözlerini duymasını engelliyordu. İster istemez İnönü'yü dinliyorlardı Cemal Aga'daki vatandaşlar...

«Amerika'da... Hüsnü kabul gördük... Türkiye hakkındaki samimî duygularına şahid olduk... Bizzat Johnson... Kennedy'nin ölümü dolayısıyla büyük matemlerine iştirak ederiz...» Atıyorum kafadan, amma sözler buna çok benziyordu... Ne desin Başbakan, böyle bir dönüşte?

Lokal A.P. li doluydu... Yüzlerine baktım: Üstün bir müsamahayla dinliyorlardı... Mutlak hâkim müsamahasıyla! (Daha pek erken dimi biraderlerim?..)

Bir masada, kır saçlı genç bir Eskişehir Milletvekili, Eskişehirden gelmiş bir A.P. li muhtarla hasbihal ediyordu.. Arada bir radyoya doğru kırlaşmış başını uzatarak dudak büküyordu.. Başbakanın şivesine takılıyordu. İngilizcedeki şivesine, tabiî başka takılacak tarafı yoktu söylevin:

— «Allah Allah... Jonhson diyor... Halbuki J'nsın...»

Gene birkaç dakika sonra erken kırlaşmış başını çeviriyordu, «asırlaşmış» sesin tarafına:

«Allah Allah, Kennedy diyor, halbuki Ken'di...»

Çok sevinesim geliyor, çok, çok, çok sevinesim geliyor... Anlıyorum ki A.P. lileri «huylandıran» İnönü'nün İngilizcedeki şivesi... E, düzeltilir o... Çok, çok sevinesim geliyor, çok, çok... İçim ümit doldu!.. İnönü de duysa bu ufacık pürüzü, o da sevinir!

AKBABA
YILBAŞI SAYISI
28 SAHİFE

A.P. li muhtar gürlüyordu: «Falanca köy C.H.P.'ye attı... Onlara elektrik getirtmeyin abi!» (Hey gidi devraaan, hey... Hey gidi ferahlatıcı devran!...)

Bir masada, cesur dâvaların adamı Asım Ruacan, önündeki Çıprayı didikliyordu tasalı... Didiklemek isteyip didikliyemediği başka dâvaların yerceğizine...

Bir masada da Sümer Bank genel sekreteri Füruzan Selçuk, ağlara takılı, karnı dikişli kırlangıçlara bakıp bakıp yeşil hülyalı bakışlarıyla, karşısındaki arkadaşına:

— «Bunlar gene yaşıyorlar... Burada asılı olmak bir nevi yaşamaktır... Bir çorbada bitebilirlerdi!» diye felsefe yürütüyordu...

Zaten lokalin, mezelerin, Cemal Aganın kişiliğinin katıksız keyfini çıkaran bir oydu... Bir de tiyatro grubundan Şeref Gürsoy... Öbürlerinin lokmalarına politika fazla katılmıştı, yudumlarına da!

A.P. li muhtar gürlüyordu:

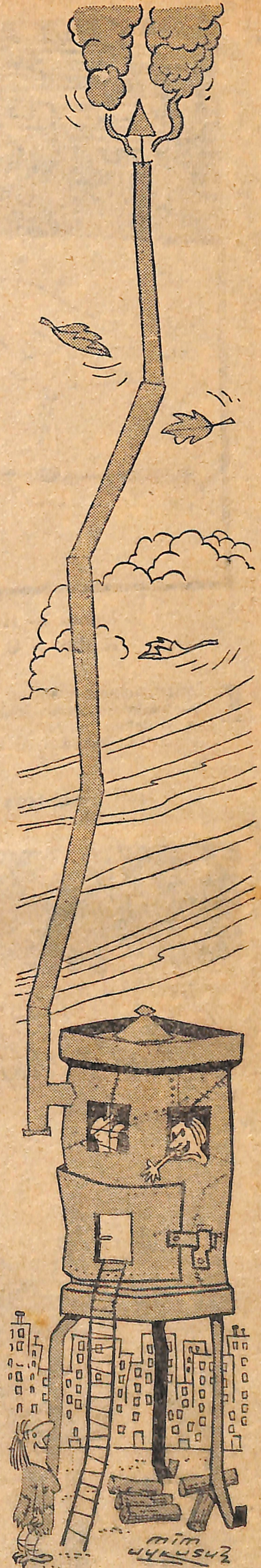
«Abi... Mâni olacaksın onlara elektrik verilmesine!..»

A.P. li Milletvekili cevap vermiyordu Allah için... Hâlâ kafası Başbakanın şivesine takılıydı, ağlara takılı deniz ürünleri gibi...

«Allah Allah... Allah Allah... Allah Allah... «Bak hâlâ Jonson diyor... J'nsın diyecekken... Allah Allah, Allah Allah!»

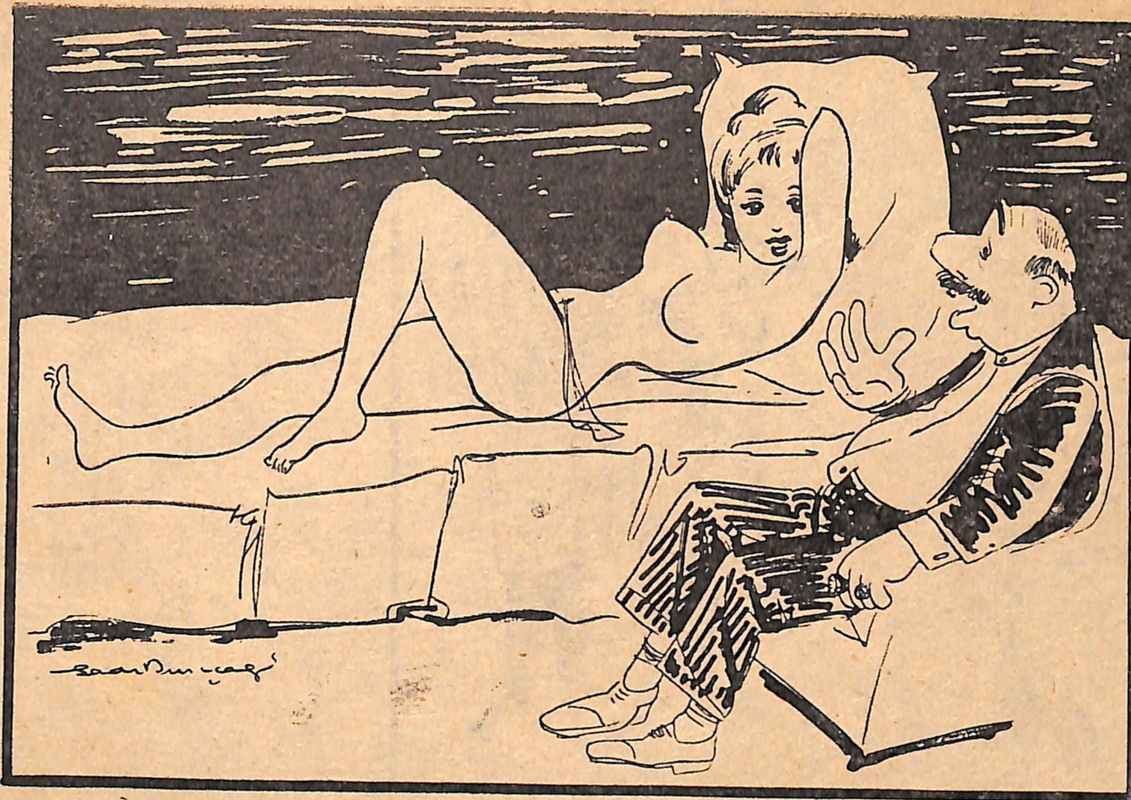
Kasasının yanında Cemal Aganın, istifi bozulmuyordu, ne Jonson'dan, ne avaz avaz «cayıran» radyodan, ne de başka aksaklıklardan ve eksikliklerden... Cemal Aga bence yalın vatandaşın temsilcisiydi. İcabında yalın kılıç gibi yalın!... Yalın kılıç gibi keskin, yalın kılıç gibi âmansız!

Nimet ARZIK

— Kocam bu gecekonduyu kış için yaptı!.

Geçim dünyası!

Erkek — Hayat zor, yattığın yerde para kazanılmıyor...
Kadın — O insanına göre değişir!.

KADIN, koltuğa bitkin bir halde uzanan kocasının elini tuttu:
— Ateşin var, hemen doktor Şevket'e telefon edeyim..
— İyi doktor mu bu?.
— Harika.. Rahmetli iki kocamı o tedavi etmişti!

İstanbul'a yağmur yağınca:

— Bi kişi... Karşı kıyıya bi kişi!..

Sorgu

Bayan Ayten, kocasının yakasındaki saç telini göstererek:
— Yakanda siyah bir saç teli var, dedi, bu neyi gösteriyor?
Koca, sükûnetle karşılık verdi:
— Saçlarını sarıya boyadıktan sonra ceketimi hiç fırçalamadığını...

* * *

Düşünen adam!

Ağır başlı fakat neşeli bir toplantı idi. Gece yarısına doğru ev sahibi dâvetlilerden tanınmış bir profesörün yanına geldi:
— Dikkat ettim, bütün gece eliniz hep çenenizde, ne düşünüyordunuz sayın profesör?.
— Hiç, kravat takmayı unutmuştum da!.

* * *

Konferans

Bir sosyoloğdan söz açılmıştı, biri dedi ki:
— Geçenlerde bir konferans verdi, tam üç saat konuştu.
— Konferansın konusu neydi?
— Susmak üstüne...

Skandal kraliçesi Keeler ha

Ya

BİZİM

Apartman istiyorsun tek mi, blok
Anlamıyorum gözün çok aç mı, t

Elâleme imrenip
Meselâ bir milyo

Bir anda vole vurmak, meşhur ol
Bu kadar acelen ne, hiç sabrın yok

Bir sinek oltasile
Mercan mı, balin

Her gördüğün güzele «Canım!», «R
Bu sözler yoksa sende stok stok m

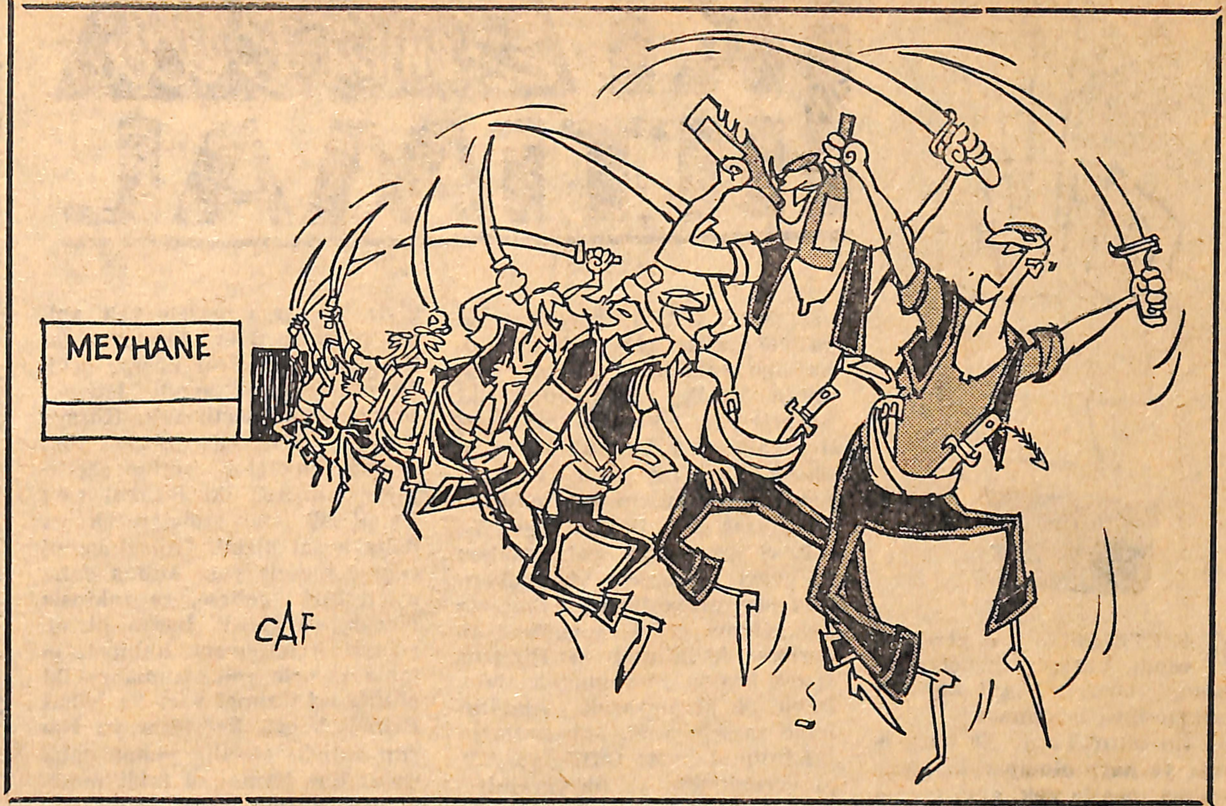
Polit

...ishanede yerleri süpürüyor.
(Gazeteler)

...ZISIZ

Piyasaya «Barbaros şarabı» çıkıyor! (Gazeteler)

— Haaaayt.. Ulan nerde o Andrea Dorya?!..

...GÖNÜL

...mu gönül?
... mu gönül?

...bazı şey diliyorsun,
...cuk yeter mi, çok mu gönül?

...ak emelin,
... mu gönül?

...hangi balık avlanır?
... mı, hamsi mi, fok mu gönül?

...num!» diyorsun;
... gönül?..

Salâhattin KUTLU

Tahammül!

İki figüran kız konuşuyordu:

— Dün seni stüdyoda o genç artist B. nin kolları arasında gördüm, ben senin yerinde olsam böyle şeye tahammül edemem!

— Kim demiş tahammül ettiğimi?.

* * *

Manyak!

Evin hanımı, yeni aldığı hizmetçiyi sorguya çeker:

— En son çalıştığın yerden neden ayrıldın?

— Ev sahibi kadın manyak..

— Ne yapıyor?

— Kırdığım vazonun veya tabağın sesini duyunca deli gibi bağırıyor!

* * *

Bahtiyarlık!

— Eğer yaşadığınız müddetçe güvenebileceğiniz bir karınız, bir arkadaşınız ve bir çakmağınız varsa dünyanın en bahtiyar insanısınız!

TECRÜBELİ kadın, yanındakilere anlatıyordu:

«— Birbirlerini çok çok sevdikleri muhakkaktır. Delikanlı ona gördüğü bir maçın tafsilâtını verirken, kız hayran hayran onu dinliyordu. Kız da modadan bahsederken, delikanlı onu can kulağile dinliyordu.

Memleketimize keklik avlamak için turistler geldi. — Gazeteler —

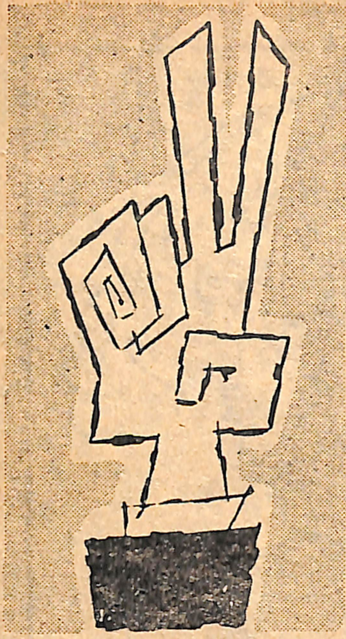
— Hiç ben seni yabancılara avlatır mıyım?..

...acı ve gölgesi...

İKİ İHTİMAL

Şemsi Belli

GAZETELERE göz gezdiren adam, başını avuçlarının arasına alarak kendi kendine mırıldanmıya başlamış:

— İki ihtimal var: Ya harp olacak, ya harp olmayacak.. Harp olmazsa mesele yok, ama olursa iki ihtimal var: Ya beni de askere alacaklar, yahut da almayacaklar.. Almazlarsa mesele yok. Ama alırlarsa iki ihtimal var: Ya ileri hatlarda çarpışacağım, ya geri hatlarda çarpışacağım.. Geri hatlarda kalırsam mesele yok. Ama ileri hatlarda çarpışırsam iki ihtimal var: Ya vuracağım, ya vurulacağım. Vurursam mesele yok. Ama vurulursam iki ihtimal var: Ya yaralanacağım, ya öleceğim. Yaralanırsam mesele yok. Amma ölürsem iki ihtimal var: Beni ya gömecekler, ya yakacaklar. Gömerlerse mesele yok, ama yakarlarsa iki ihtimal var: Külümü ya göğe savuracaklar, ya da kâğıt yapacaklar. Göğe savururlarsa mesele yok. Fakat kâğıt yaparlarsa iki ihtimal var: Ya parşömen kâğıdı yapacaklar, ya tuvalet kâğıdı yapacaklar. Parşömen kâğıt yaptılar mesele yok. Amma tuvalet kâğıdı yaparlar ise iki ihtimal var: Ya bir bayan kullanacak, ya bir bay kullanacak. Bayan kullanırsa mesele yok, amma bay kullanırsa felâket!...

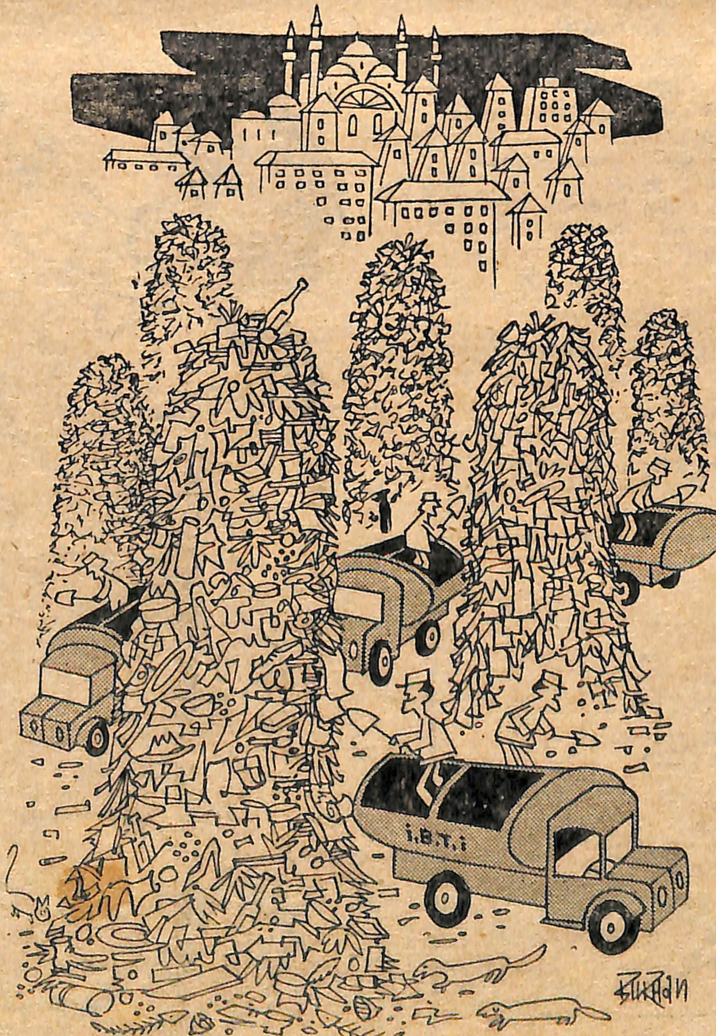
Koalisyon dalgalarının siyasetokembus bulutlarıyla görüş ufuklarımıza doğru sürüklendiği şu günlerde biz de hep ihtimaller üzerinde kafa yormak çabası içindeyiz.

Bu satırlar yayınlandığı sırada inşallah hükûmet kurulmuş olur. Fakat bu satırların yazıldığı günlerde durum şudur:

İki ihtimal var: Kabineyi ya A.P. kuracak, ya C.H.P. kuracak. A.P. kurarsa mesele yok (Asıl meseleler o zaman çıkacak ya, biz yine yok diyelim!) ama C.H.P. kurarsa iki ihtimal var: Ya bağımsızları tavlıyacak, ya ufaklık partileri avlıyacak. Bağımsızları tavlarsa mesele yok. Amma ufaklık partileri avlamıya kalkışırsa, iki ihtimal var: Ya Alican'la Dinçer'i baş tacı edecek, ya Fahrettin Kerim'i baştan çıkaracak. Liderleri baş tacı ederse mesele yok, ama Fahrettin Kerim'i ayartırsa iki ihtimal var: Ya Y.T.P. yi parçalıyacak, ya Gökaycıları çekip alacak. Gökaycıları alabilirse mesele yok, amma Y.T.P. parçalanırsa iki ihtimal var: Ya yeni bir parti doğacak, ya A.P. ye akıntı hızlanacak. Yeni bir parti doğarsa mesele yok, amam A.P. ye akıntı artarsa iki ihtimal var: Ya A.P. yi yıpratmıya çalışacaklar; ya genel seçimlere gidecekler. A.P. yi yıpratabilirlerse mesele yok, amma genel seçimlere giderlerse iki ihtimal var: Bir parti tek başına ya çoğunluk alabilecek, ya alamayacak. Alabilirlerse mesele yok; alamazlarsa iki ihtimal var: C.H.P. ya A.P. yi geçebilecek, ya da geçemiyecek. Geçebilirse mesele yok. Geçemezse iki ihtimal var: Ya lider değişikliği yapılacak, ya eski kadro devam edecek. Eski kadro devam ederse mesele yok. Amma lider değişikliği olursa iki ihtimal var: İnönü liderliği ya gönlüyle bırakacak, ya da partinin baskısıyla bırakacak. Gönlüyle bırakırsa mesele yok, amma parti zoruyla bırakırsa iki ihtimal var: Ya bir köşeye çekilip oturacak, ya kendi istediği birini yerine seçtirecek. Köşeye çekilip oturursa mesele yok. Amma dilediğini yerine seçtirmeye çalışırsa iki ihtimal var: Ya Aksalı aday gösterecek, ya daha uysal birini. Aksal kabul ederse mesele yok. Amma daha uysal biri gelirse, ya rakipsiz olacak, ya C.H.P. başka birini, çıkaracak karşısına. Rakipsiz olursa mesele yok. Amma rakibi olursa iki ihtimal var: Ya Nihat Erim çıkacak karşısına ya Kasım Gülek. Aksal, yahut daha uysal biri kazanırsa tabiî mesele yok. Amma Erim, yahut Gülek kazanırsa iki ihtimal var: İnönü, ya politikadan büsbütün çekilecek, ya partisine karşı da gazaba gelecek. Politikadan büsbütün çekilirse mesele yok. Amma bir gazaba gelirse?...

(Not: Bu bir yılan hikâyesidir ki sonunu ben de getiremem!)

İstanbul'un çöp işi halledilmiyor. (Gazeteler)

Yedi tepe!

Akbaba

1964

YILBAŞI SAYISI

28 SAHİFE

Gelecek hafta çıkacak

İLÂVELİ

Fevkalâde sayımızda:

YAZILAR

Yusuf Ziya Ortaç, Aziz Nesin, Adnan Veli, Naci Sadullah, Şemsi Belli, Adnan Tahir, Selâmi Yurdatap, Reşit Aşçıoğlu

KARİKATÜRLER:

Necmi Rıza, Turhan, Ulvi, Nehar Tüblek, Semih Balcıoğlu, Ferruh, Cafer, Uykusuz, Mehmet Polat, Mıstık, Zeki, Solukçu ve dünya şaheserleri...

No. 1

AKBABA, Yeni yıla, ilk sayısı ile No. 1 olarak başlıyacaktır.

Meşhedinin kasası!

Meşhedi Cafere, o gün Mahmutpaşa yokuşunun alt başında tesadüf ettim. Telâşlı telâşlı, Sultanhamamına doğru gidiyordu. Hemen arkasından koşup yetiştim, elimi omuzuna dokundurdum:

— Nereye böyle, dostum?

Arkasına döndü. Beni görünce, yüzünde tatlı bir tebessüm belirdi:

— Özünü mene Hüda göndеriptir. Hoş gelmişsen ağa! dedi. Men de gedirem bir gasa almahlığa.

— Kasa mı alacaksın?

— Beli! Özün de menimle gelesen kim meni aldatmıyalar.

Nasılsa, hiçbir işim yoktu. Birlikte yürüye yürüye, o civarda demir kasalar satan bir Musevinin mağazasına gittik.

Mağazanın sahibi Yomtov Meşhediyi tanıyormuş. Çok kullanılmış piyano tuşlarına benziyen sapsarı dişleri meydana çıkaran bir tebessümle bizi karşıladı.

— Maşallah Cafer ağa! Sefa yeldin! Angi ruzyer esdi da bizi hatirladin?.. Soyle bakalum ne yibi emrin var!

Meşhedi, gayet sağlam, ayni zamanda ucuz bir kasaya ihtiyacı olduğunu söyleyince, Yomtov:

— Na!.. Oyleysan bunu al!

Diye orada duran külüstür, eski tarzda, çivili bir kasa gösterdi. Meşhedi dudak büküyor, beğenmediğini anlatmak istiyordu.

Yomtov, ballandıra ballandıra malını senâ etmeğe başladı:

— Bu kasayı yordun mu? Bu, en salam İnyiliz malıdır, haliz müfliz! Ateşten da korkusu yok. Bunun tecrübesini Londrada yaptılar. İçerisine uç tane canlı horoz koymuşlar; sonra kasayı kapamışlar an an uç katlı bir evde, vermişler ateşi.. yermi dort saat yanmiş. Bir da çıkarmışlar kasayı, açmışlar kapısını ne yorsunlar?

— Horoslar pişmişti?..

— Ne pişti, be.. Ne soyluyorsun? Pişti olur mu?.. Uçu da sağ, başlamişlar otmeya! He he he he!..

Meşhedi her zamanki müstehzi tavriyle gülümsemeye başlamıştı.

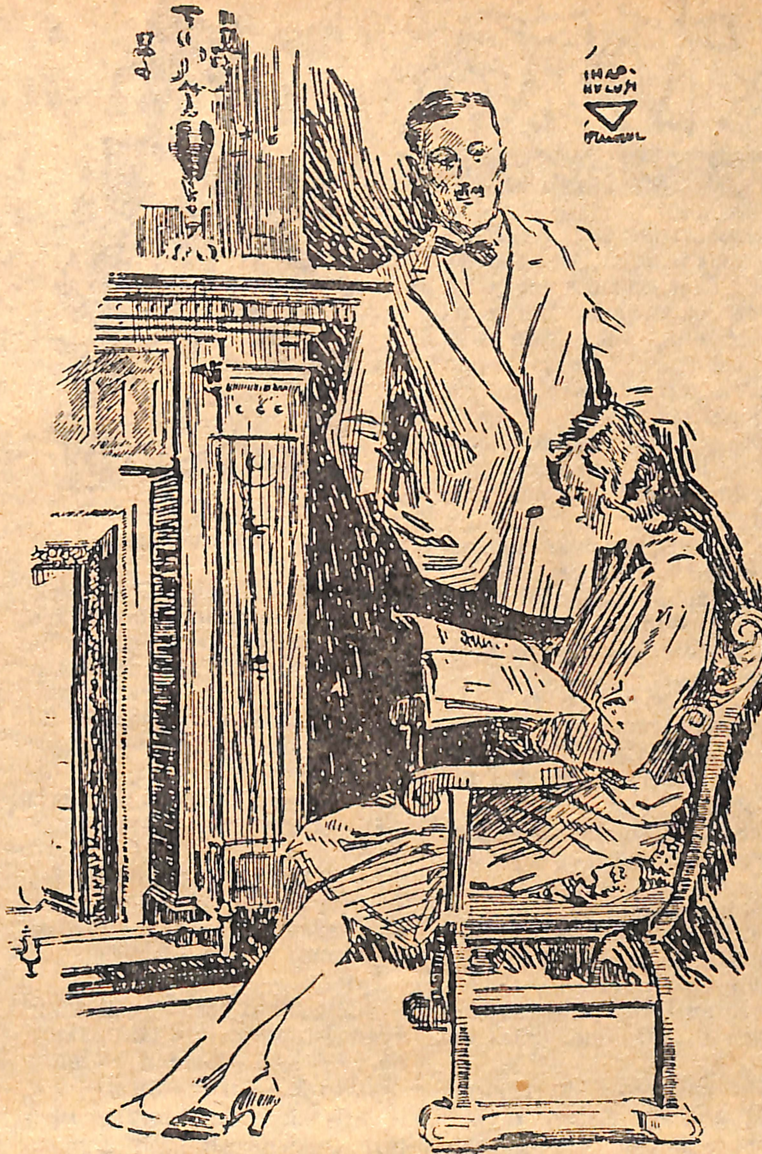
— Hey peder suhte! dedi, mene bu hikâyeti ne diye söylirsen?. Menim, İranda bir gasam vardı. Anın içine beyle üç tene horos goyup, seçciz cün fırında yahmişem.. Gapisin açmişem..

Yomtov sordu:

—Ey? Horozlar otdu mu?

— Yoh! Hemmisi soğuhtan donmuştu!

Ercüment Ekrem Talû

— Bu saçma şiirleri okumakla ne öğreniyorsun?..
— Edebiyatımızın ne hâle geldiğini baba!

Kokteyl

Beyaz teni tanıdığım kızların en akıdır,
İnce billûr bir kadehte su karışmış rakıdır!

Dudakları halis çilek liköründen bir yudum,
Gece gündüz onu içtim, sarhoş olup uyudum!

Saçı benzer pırıl pırıl bir şampanya seline,
Boğuluyor düşen gönül bir dalgalı teline!

Gözü siyah üzümlerden çekilmiş bir şaraptır,
O şarabı tattığımdanberi halim haraptır!

Bakışında gülüşü var şeytanlığın, sevincin,
Afacanın ruhu sanki içenleri çarpan Cin!

Pek sinirli bir bebektir bu küçücük yaramaz,
Bira gibi coşar, taşar.. Ayran gibi duramaz!

Onu sevdim.. Bu dünyayla alâkamı kestim ben,
Ah, onunla tanıştığım gündenberi mestim ben!

Onun sarhoş ettiği kalb ayılamaz bir şeyle,
O kız benzer bin içkiden yapılmış bir kokteyle!

ÇİMDİK

Son Gürlüğü!

Üç aylık tekaüt aylıklarının dağıtıldığı yerde.

Bir pembe tülbentle bağlı yüzü bir tarafa çarpılmış, sol kolu ile sol ayağına inme inmiş kasketli bir ihtiyar bastonuna dayana dayana, sallana sallana gelirken kapıda dokuz on yaşlarında koca kafalı, lokma gözlü bir çocuk görür.

İhtiyar — Bak buraya. Sen bizim Hüseyin Efendinin oğlu Ali değil misin?

Çocuk «evet» makamında başını iki defa aşağı sallar:

— Ha...

İhtiyar — Öp elimi bakayım... Ben senin babanın eski arkadaşıyım. Baban da benim gibi böyle aylık sıkıntısı çekiyor mu?

Çocuk başını yukarı kaldırır:

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh memnun oldum. Ev sahibi gene kavgaya geliyor mu?

Çocukta ayni hareket:

— Aah!

İhtiyar — Ne âlâ, ne âlâ.. Romatizması nasıl? Gene sabahlara kadar bağırıyor mu?

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh oh... Kışlık odun, kömür alamadım diye üzülüyor mu?

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh oh. Anan gene çorap isterim, manto isterim, para isterim diye babanın kafasının etini yiyor mu?

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh! Buna daha ziyade memnun oldum. Desene ki adamcağıza Allah son gürlüğü verdi. Darısı başımıza. Baban şimdi nerede?

Çocuk «bilmiyorum» demek ister gibi bir baş işareti yapar.

İhtiyar — Ne yapıyor?

Çocuk — .... Öldü!

Yıldız böceği

— Kuzum, Tıb Fakültesinden ne çıkar?
— Vali çıkar, mebus çıkar, vekil çıkar... Galiba arasıra da doktor çıkar...

KAMATOTO

PİTİGRİLLİ'den: ADNAN TAHİR

MİLÂNO'daki yayınevlerinden birinin sahibi okuyanlara, güzel konuşma sanatını öğretecek bir kitap neşretmeğe karar vermiş. Yalnız bir şartı var. En çok 250 sayfa olacak diyor. Fakat eseri kimin yazacağı henüz belli değil. Bir an önce çıksa da güzel konuşmasını öğrensek diye sabırsızlanıyorum.

Mesele burada bitmiyor tabiî. Sokrat vaktiyle ne demiş?

— «Konuşma ilmi, doğrudan doğruya kişinin tecrübelerine ve ilham kabiliyetine bağlıdır.»

Tıpkı güzel yemek pişirme sanatı gibi bir şey bu.

Bana kalırsa bir kırkayağın kırkıncı ayağını diğerlerine karıştırmaksızın nasıl hareket ettirdiği konusunda bile 250 sayfalık bir kitap yazılabilir ama, güzel konuşma sanatı konusunda kaleme alınacak yazı beş daktilo sayfasından fazla olmaz.

Şimdiye kadar yayınlanan bir sürü eserden kaç kişi faydalanmış acaba?... Bu teşebbüs, insana ister istemez kekemeliği tedavi iddiasiyle ortaya atılanları, bir de mektupla ipnotizma dersleri vermeğe halkışan şarlatanları hatırlatıyor.

Japonların, geyşalara tatbik ettiği Kamatoto usulünü duymuşsunuzdur. Bir geyşa, bildiği halde bazı şeyleri bilmemezlikten gelmeğe mecburdur. Bir geyşa, muhatabına karşı gerektiği zaman hayranlık duymasını, gerektiği zaman da kendinden geçmesini bilmelidir. Gerçi Kamatoto usulünde başlangıç suni oluyor... Fakat netice yüzde yüz samimî. Buna göre bir geyşanın daima alçak sesle konuşması lâzım. Çay hazırlarken fincanların katiyen birbirine çarpmaması, şekeri karıştırırken de gürültü çıkarmaması icabediyor. Vazoya çiçek mi konacak?.. Renk armonisine dikkat. Yürümesini becermek de çok önemli. Bunun da ayrı bir talimi var. Yere ıslak kâğıt seriliyor... Geyşa bunun üstünden geçiyor. Evet geçiyor ama yırtmaksızın!

Dinleyici topluluğu da ıslak kâğıttan farksız olduğuna göre yersiz bir kelime, mânasız bir cümle bunu her an yırtabilir. Sonra siz farkında bile olmaksızın uyandırdığınız tepki karşısında istediğiniz kadar düşünün:

«Ne söyledim de böyle oldu?.. Ben ne dedim.. Onlar ne anladı?..»

* * *

Bir akşam yemeğinde taze fasulya salatası yiyen Onsekizinci Louis, muhafız alayından bir yüzbaşıya:

— «Fasulya salatası hoşunuza gider mi komutan?..» diye sormuş.

Berikinin cevabı şu:

— «Ben yediğim şeylere pek dikkat etmem efendimiz.»

Kralın canı sıkılmış:

— «İnsan hem yediğine, hem dediğine dikkat etmelidir» demiş.

Netice çok garip. Terfi sırası geldiği zaman yüzbaşının o geceki baştan savma cevabını bir türlü unutamıyan kral, diğer bütün subayları terfi ettirmiş, ama onu hayır!

Diderot'nun şu cümlesi meşhurdur:

— «En büyük tehlike sadece konuşanlar için bahis konusu olduğuna göre ben susuyorum!»

Jules Renard da şöyle diyor:

— «Mümkün olsaydı da hiç konuşmasaydık!»

* * *

Güzel konuşma sanatı olduğu gibi bir de güzel dinleme sanatı olduğunu unutmamalıyız. Bir misal:

Londra'nın meşhur Hyde Park'ında bir din adamı konuşurken saçı sakalına karışmış, pis ve pejmürde herifin biri lâfını kesmiş:

— «Hıristiyanlık denen şey iki bin senedir yeryüzünde mevcut ama beşeriyete ne faydası dokunmuş yani... Söyler misiniz?»

Din adamı hazin bir tebessümle gülmüş:

— «Haklısınız... Su denen şey de yeryüzünde iki milyon senedir mevcut ama size ne faydası dokunmuş söyler misiniz?»

* * *

Konuşurken sözü kesilen bir adam gerekli cevabı tam vaktinde veremezse kendini bir daha toparlıyamaz artık. Misal:

Paris'teki siyasî mitinglerden birinin sırasında bir hatip konuşuyor. Bu zat vaktiyle Lâtin şairi Catullo'nun eserlerini Fransızca'ya tercüme etmiş. O konuşurken muhaliflerden biri haykırıyor:

— «Sen Catullo'nun katilisin...»

Catullo'nun kim olduğunu, bir şairi katletmenin hangi mânaya geldiğini bilmiyen halk başlıyor tempo tutmağa:

— «Katil... Katil... Katil...»

Hatip fena halde bozuluyor. Ne söyliyeceğini şaşırmıştır. Çıkar yolu kürsüden inip kaçmakta buluyor.

Halbuki onun yerinde ben olsam şöyle derdim:

— «Evet Catullo'yu ben öldürdüm. Fakat benim yerimde olsaydınız siz de ayni şeyi yapardınız. Çünkü Catullo bir numaralı halk düşmanıydı!»

Ve kalabalık beni ister istemez alkışlardı.

* * *

Konuşma sanatı yalnız politikacılara, yalnız konferansçılara, yalnız nutuk atıcılara mahsus bir şey değil. Günlük hayatımızın en basit konularında bile ettiğimiz lâfları düşünerek etmezsek karşı taraf bizi daima yanlış anlıyacaktır.

Bir kahveye mi girdiniz?... Garsona sadece bir kahve derseniz size daha pahalı olduğu için kremalısını, sadece bir çay derseniz fiyatı yüksek olduğu için size buzlusunu getirecektir.

Bir gün Paris'te Brezilya'lı bir arkadaşa randevu vermiştim. Bir sinemanın karşısındaki köşede buluşacaktık. Tam vaktinde gittim. Koydunsa bul! Gece eve telefon etti: Randevuya gelmiş. Beni yarım saat sinemanın karşısındaki sol köşesindeki kahvede, yarım saat de sinemanın karşısındaki sağ köşesindeki kahvede beklemiş. Görememiş tabiî. Ona göre sinemanın karşısındaki köşe lâfı oradaki kahve mânasına geliyormuş meğer!

* * *

Meşhur Fransız bestecilerinden biri Opera binasına girerken hademelerden biriyle karşılaşınca:

— «Nasılsın bakalım?» demiş.

Beriki başlamış onu takibe:

— «Hiç iyi değilim efendim.. Tansiyonum yine yükseldi.. Doktora gitmem lâzım... Sonra kapıcılık yapan karım da bu sabah merdivenleri silerken ayağı kaydığı için düşmüş...»

Besteci bakmış ki lâf uzuyor, kısa kesmiş:

— «Ben sana nasılsın bakalım dedim, değil mi?»

— «Evet efendim.»

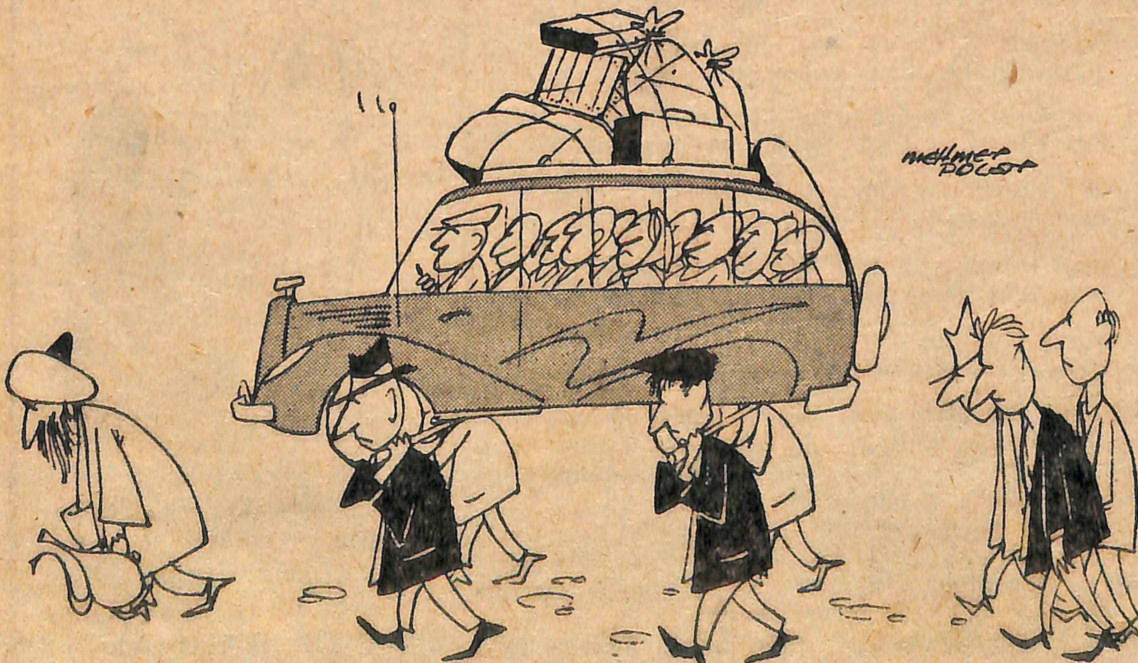
— Bu sualin cevabı: «Eh, fena değil, siz nasılsınız»dır. Hepsi bu kadar!

* * *

Velhasıl güzel konuşma sanatı konusunda şu Milâno'daki yayınevinin sahibi 250 sayfalık bir kitap değil, beş on sayfalık bir alfabe neşretse, adını da Kamatoto koysa hem okuyucular kârlı çıkar, hem kendisi.

Çeviren: **Adnan Tahir**

Trafik kazalarının önlenmiyeceği anlaşıldı.. — Gazeteler —

Yazısız

Bir sterlin

Turist Iskoç sahillerinde geziniyordu, canı biraz eğlenmek istedi. Rastladığı iki balıkçıya:

— Suyun altında en fazla kalabilene bir sterling vereceğim, dedi.

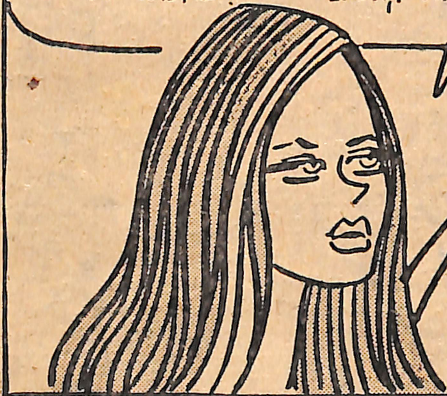
İki adam, suya daldılar... Ve iki dul kadın bir sterling'i paylaşmağa karar verdiler.

SATILIK GELİN ESVABI 4

YAZAN: ADNAN TAHİR
ÇİZEN: TURHAN SELÇUK

PERİHAN KENDİSİNE YAPILAN SAMİMİ TEKLİFİ KABUL ETMİŞ VE BEREKET AİLESİNİN ORTANCA KIZI OLARAK ONLARLA BERABER KALMAĞA KARAR VERMİŞTİR. FAKAT ONUN DA KENDİSİNE GÖRE BAZI DÜŞÜNCE VE TASAVVURLARI VARDIR.

BÜTÜN İHTİMALLERİ DAİMA DİKKATE ALAN, GEREKLİ TEDBİRLERE DE VAKTİNDE BAŞVURAN NERMİN, PERİHAN HASTA YATARKEN APARTIMANIN ALTINDAKİ KÜÇÜK DAİRELERDEN BİRİNİ KİRALAMIŞTI BİLE.

Aile mesuliyeti başlarken...

TASARRUFA BİR KAT DAHA ÖNEM VERİNİZ

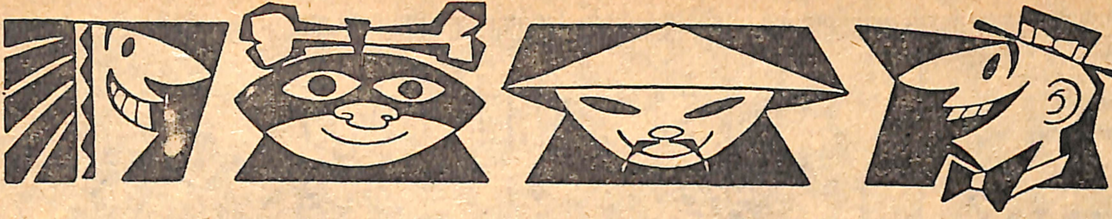

TASARRUFLARINIZI EN VERİMLİ ŞEKİLDE DEĞERLENDİREN BANKA

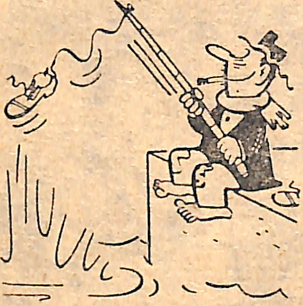
TÜRKİYE İŞ BANKASI

PARANIZIN... İSTİKBALİNİZİN EMNİYETİDİR

(Faal: 8653—314)

MİLLETLER GÜLÜYOR

— Oooh, öbür tekini de buldum!

Çorapları

İki arkadaş yolda karşılaştılar:

— Jacqueline nerede?.

— Beni terketti!

— Halbuki çok iyi anlaşıyordunuz. Galiba evleneceKtiniz de...

— Evet.

— Peki, seni terketmesinin sebebi ne?

— Bir gün O'na çoraplarının kırıştığını söyledim.

— Hani pek mühim bir şey de değil!

— Bir bakıma öyle ama, çorapları olmadığını nereden bileydim?

* * *

Model!

Salon dâvetlilerle tıklım tıklım doluydu. Bir köşede genç adam etrafına arkadaşlarını toplamış ballandıra ballandıra nişanlısını anlatıyordu.

— Sözün kısacası, dedi, nişanlım Julienne bir ressamın ilham perisi, biricik modeli olabilir!... İşte geliyor!

Julienne ağır ağır kalabalığa doğru ilerledi. Gözleri iyice şaşı, ağzı, kulakları koskocaman, karmakarışık saçları donuk pas rengindeydi...

Genç adam mağrur:

— İşte nişanlım, dedi! Söylediğim gibi değil mi? Çok şeyler ifade eden derin bir sessizlik genç adama cevap verdi: Aradan bir, iki dakika geçti.

— Anladım, dedi genç adam, siz Picasso'nun tablolarından hoşlanmıyorsunuz!...

Evlendirme bürosu!

Mösyö L'Herbe kendisine hayat arkadaşı olacak kadını kırk yıldır arıyordu, ama şansı yaver gitmemişti.

Bir gün üstünde «Burası Amerikan Usulü Evlendirme Bürosu! Eşinizi Kendiniz Seçin!» Yazılı bir tabelâ dikkatini çekti. Tabelânın altındaki kapıyı açtı, karşısına bomboş bir oda ve iki köşede birer kapı çıktı. Kapının bir tanesinin üstünde «genç ve güzeller» ötekinde «olgunlar» yazılıydı. Mösyö L'Herbe düşünmeden birinci kapıyı açtı. Karşısına gene bir oda ve iki kapı çıktı. Kapının birinde «İyi ahçılar» ötekinde «Hiçbir şey bilmeyenler» yazılıydı. Tabiatıyla birinci bekâr birinci kapıyı açtı ve karşısında gene iki kapı buldu. Birisinde «Zenginler» ötekinde «Fakirler» yazılıydı. Tereddüt etmeden Mösyö L'Herbe «zenginler» kapısını açtı ve koskocaman bir ayna ile karşılaştı: Üstünde şöyle yazıyordu:

— Siz böyle düşünmeğe devam ettikçe eş seçmeden önce aynaya bakmanızı tavsiye ederiz.

Rusyada kıtlık

— Bu tüten bacalar ekmek fırınları mı?..

— Hayırrr.. Harp sanayii fırınları!

— Ben sadık bir kadınım, inanmazsan arkadaşlarına sor!

Ne arıyorsunuz?

Sabahın ikisinde Pigalle'deki barların birinin önünden geçerken, kapıcı yağlı bir müşteri hissini uyandıran Mösyö Durand'ın önüne geçti:

— Giriniz Mösyö, içerde çılgın gibi eğleniyorlar, bu fırsatı kaçırmayın!...

Mösyö Durand kapıcıyı şöyle bir süzdü, omuzlarını silkti:

— Madem öyle! Siz dışarda ne arıyorsunuz?...

* * *

Sekreter

Meşhur iş adamı arkadaşına dert yanıyordu.

— Geçen hafta sekreterime yol vermek mecburiyetinde kaldım. Kızın imlâ hakkında hiçbir bilgisi yoktu. Bana boşu boşuna vakit kaybettirdi.

— Seni anlıyorum!

— Düşün bir kere yazdığı her kelimeyi lügatte arıyordum!...

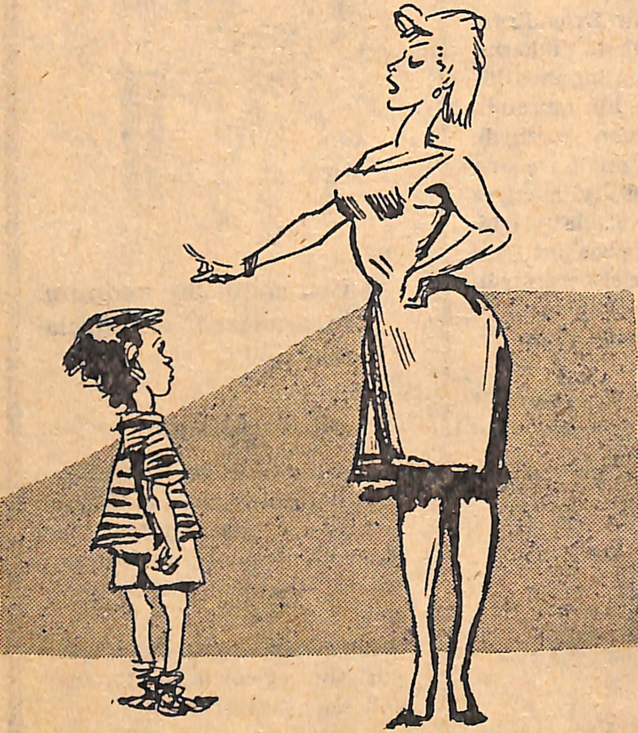
Fransanın en beğenilen radyosu

THOMSON

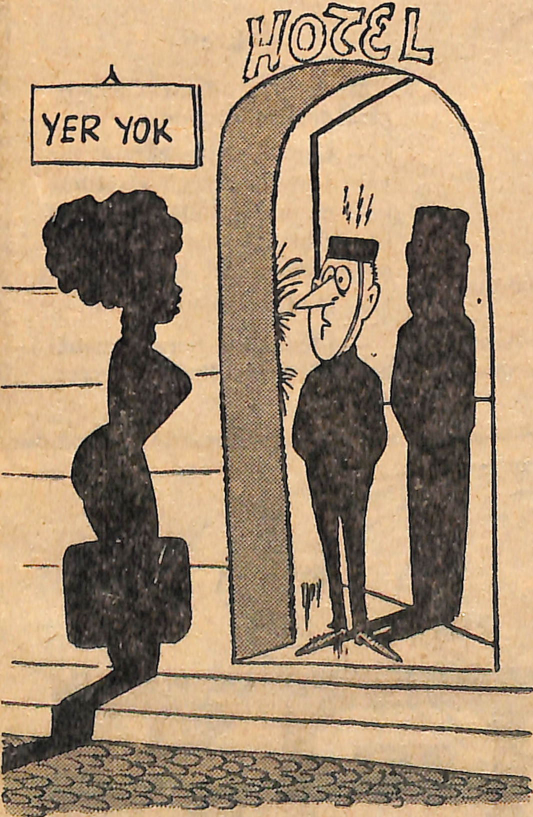
nihayet Türkiyede

(Faal: 8677—313)

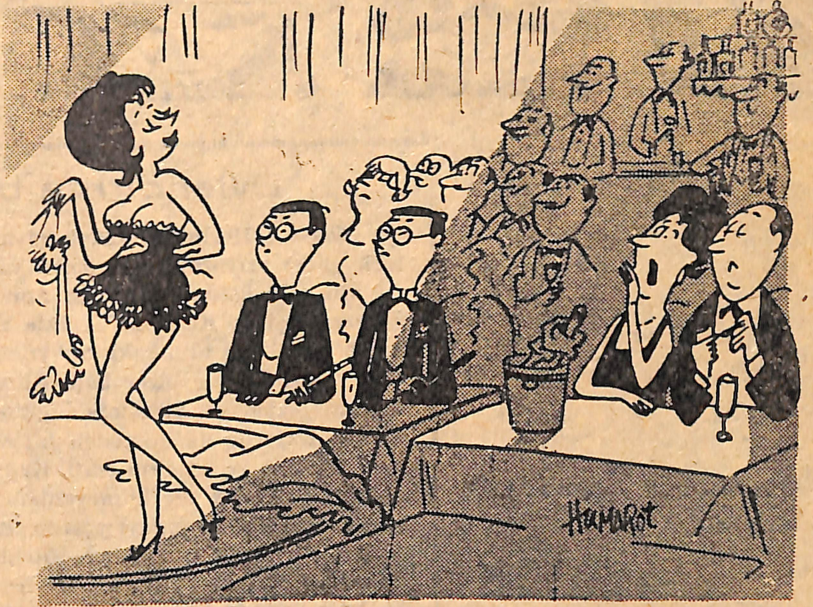
Dünya KARİKATÜRLERİ

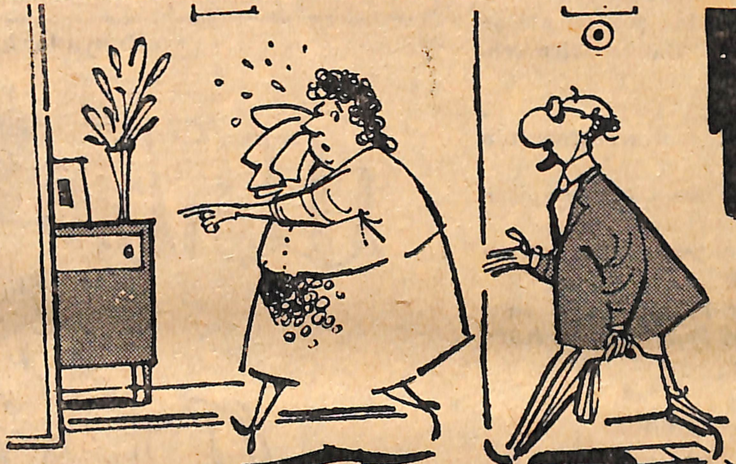
-BİR DAHA YARAMAZLIK EDERSEN ANNENE SÖYLER, SENİ VENEDİKTE DERECE ALAN FİLME GÖNDERTİRİM!

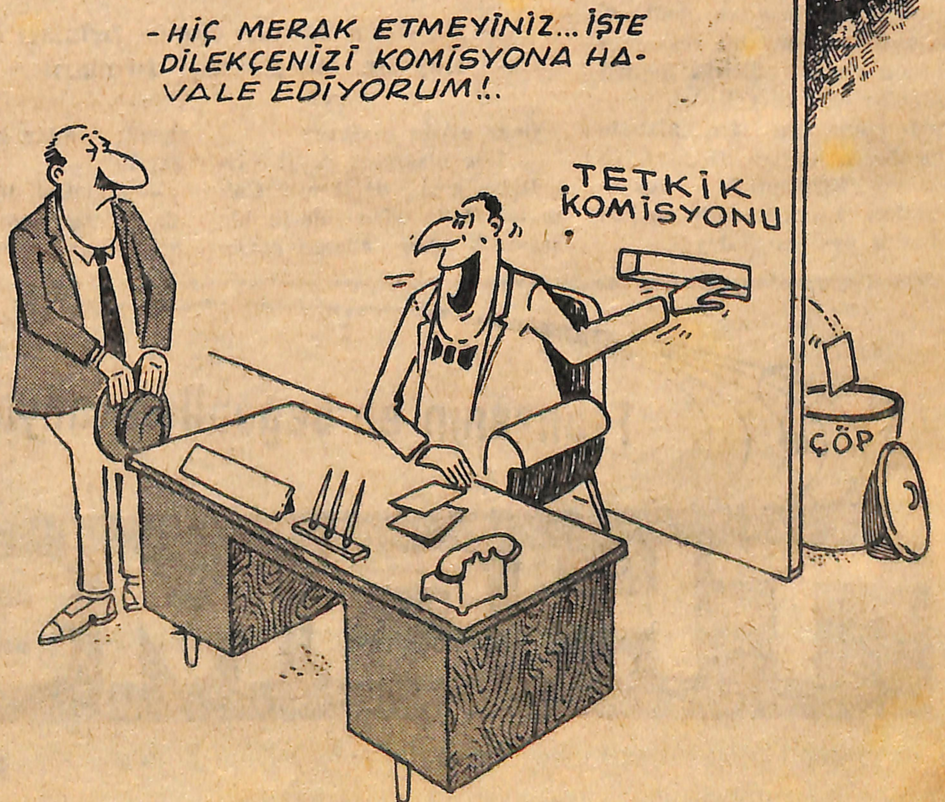
-BÜTÜN ODALARIMIZ DOLU..
-HİÇ BEKÂR MÜŞTERİNİZ YOK MU?

-ŞU JAPONLAR GARİP İNSANLAR... NE DÜŞÜNDÜKLERİ YÜZLERİNDEN BİR TÜRLÜ ANLAŞILMIYOR!

-DURMADAN BİRŞEYLER YAZIYOR AMA YAZDIKLARINDAN HİÇ BİR ŞEY ANLAŞILMIYOR DOKTOR..
-SAKIN YENİ ŞAİR OLMASIN?!.

-HİÇ MERAK ETMEYİNİZ... İŞTE DİLEKÇENİZİ KOMİSYONA HAVALE EDİYORUM!..

SÜMERBANK

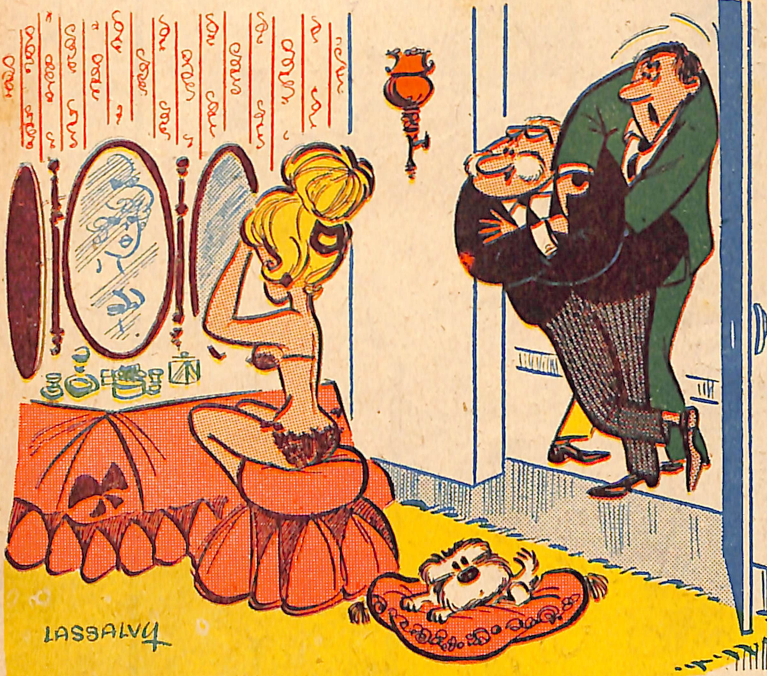
Mevduat sahiplerine en fazla menfaat temin eden Bankadır

Basın - 21776 - 315

Akbaba

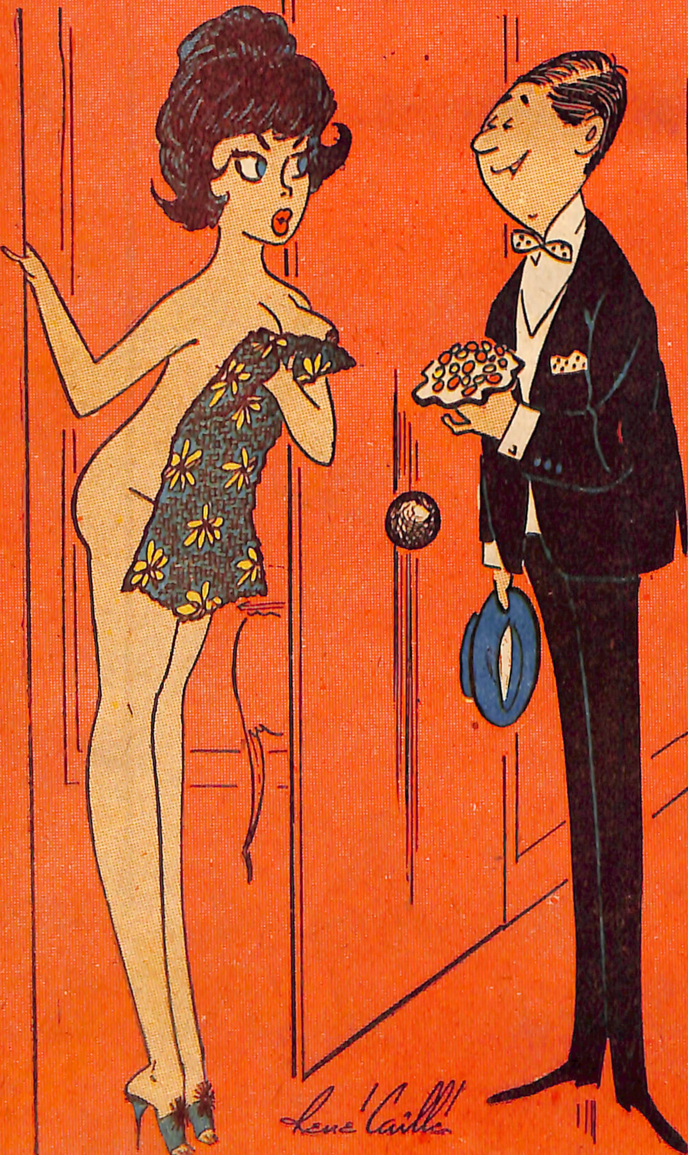
Yılbaşı Karikatürleri

- YAHU GEL, NE BEKLİYORSUN BURADA?
- IŞIKLARIN SÖNMESİNİ !..

-ŞU TÜYLERE BAK, YILBAŞI GECESİ EPİ KAZ YOLMUŞ...

-AFFEDERSİNİZ, ÇOK ERKEN GELDİM... YILBAŞINIZI İLK KUTLAYAN BEN OLMAK İSTEDİM DE...

-YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN DOSTLARIM!